10.

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

İyilik ve takva için yardımlaşınız
- Maide 3 -

e-mail: ankaraagindernek@gmail.com
web sitemiz: http://ankaraagindernegi.org

TEMMUZ-AĞUSTOS 2011

ağın
DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Yayınıdır
Temmuz-Ağustos 2011 Yıl:21 Sayı: 235-236
Baskı Tarihi: 06/09/2011
* * *
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Sahibi
Ahmet DEVİREN
* * *
Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR
* * *
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Şener BİLGİN
* * *
Yazı Kurulu
Mustafa Kamil ATEŞ
(Dergiden Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi)
Mevlüt OKSUZOĞLU-Samettin AKBAŞ
Onur ONAT-Alper BİLGİN
* * *
İletişim
Ömer ÖZTÜRK
* * *
Yönetim Merkezi:
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A
Y.Ayrancı / ANKARA
Tel: 0 312 426 75 90 Faks: 0 312 354 78 38
e-mail: ankaraagindernek@gmail.com
web adresimiz: http://ankaraagindernegi.org
* * *
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,
PTT 101843 no.lu Çek Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenişehir Şubesi
IBAN No: TR59 0001 0004 7139 7751 6850 02
Hesap No: 39775168-5002-0471
Yenişehir-ANKARA
* * *
İzin alınarak alıntı yapılabilir.
Gönderilen yazılar yayımlansın, yayımlanmasın
iade edilmez ve telif ücreti ödenmez.
Dergide yazının yayımlanması yazarın görüşünün paylaşıldığı anlamına gelmez.
Yazılardaki fikirler yazarlarına aittir.
* * *
Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın
* * *
Grafik-Tasarım
Banu KAHRAMAN
0 554 918 37 47
* * *
Baskı
HAS-SOY Matbaacılık Bas. Tas. Tan. Ltd. Şti.
Kazım Karabekir Cad. 95/60 İskitler- ANKARA
Tel: 0 312 341 59 94 / 384 03 04
* * *
Ağın Düşün ve Sanat Dergisi muhabirleri
Suat UYANIK - Ağın
Mehmet ERGÖNÜL - Ahmet SAMUR - İstanbul
* * *
Kapak ve Arka Kapak
Somaliye Yardım - Ağın 4. Halk Şenliği

İÇİNDEKİLER

Tarihçe 3
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

İstiyorum 7
S. Necmi ÖZER

İçimizden Biri (Sn. Kemal GÜLİTER) 9
Mustafa Kamil ATEŞ

Dernek Merkezi Şenpınar'a Taşındı 11
Ahmet DEMİRKOL

Bu Bir Oyundur 12
Nihat ERTUĞRUL

Gördüklerim 13

Erkek Adam Korkmaz 14
Seyhan TÜRKER

Garip Ezgiler 16
İsmail N. BEYDEMİR

Andiri de Cumhuriyet Ağlıyor 17
Fazlı DURAN

Çekirdek Düşünce 18
Emine BEŞE

Yaşlanmak (Yaş Otuz Beş) 20
S. Selami TAŞBAŞI

Komşuluk 22
Ömer Nail UYANIK

Sokak Çocukları 23
Aytekin AYDIN

Ağın'ın Avcıları 24
Mehmet BEYDEMİR

Bilinmeyen Bir Yolculuğun Yolcusu 25
Kübra GÜLİTER

Hırsızlığın Çeşitleri 26
Feyzullah ASLAN

Fıkralar 28
Derlemeler

Doğumlar - Evlenenler 29

Vefat Edenler 31

Tarihçe

Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Ülkemizde mevcut 88.159 dernekten birisi de Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğidir. Derneklerin sayısı (2004 yılı hariç) giderek artmaktadır. Mevcut nüfusumuzun (72.561.312) 7.385.853'ü bir derneğin üyesi olup, dernek üyelerinin 1.182.155'i kadın, 6.203.698'i ise erkek'tir. Faal dernekler içinde dini hizmetlerin gerçekleştirilmesine yönelik hizmet faaliyetlerini (cami, kuran kursu vb.) yürütmek üzere kurulmuş dernekler (15.511) ilk sırada, öğrenci dernekleri'de (309) son sırada bulunmaktadır. Derneklerin çoğu Marmara Bölgesinde (%35.2), %18.7'si İçanadolu, %14.2' si Ege Bölgesi, % 11.9'u Karadeniz, % 10.1'i Akdeniz, % 5.2'si Doğuanadolu, % 4.7'si de Güneydoğuanadolu bölgesinde faaliyet göstermektedirler. Mevcut derneklerin % 10'u da bizim derneğimiz gibi "hemşehri dernekleri" katagorisinde bulunmaktadır.

23.11.2004 tarihinde yürürlüğe giren 5253 sayılı DERNEKLER KANUNU na göre dernek: " **Kazanç paylaşma dışında, kanunla yasaklanmamış belirli bir ortak amacı gerçekleştirmek üzere, en az 7 gerçek veya tüzel kişinin bilgi ve çalışmalarını sürekli olarak birleştirmek suretiyle oluşturdukları tüzel kişiliğe sahip kişi toplulukları**" dır. Ankara AĞIN Kültür ve Dayanışma Derneği de bu doğrultuda kurulmuş bir dernektir.

AĞIN'lı olmayan, AĞIN' ı yeterince tanımayan dostlarımız da AĞIN'la ilgileniyor, bilgi edinmek istiyorlar. Dolayısıyla Derneğimiz ve Dergimiz, yazarlarımız yazılarını, faaliyet ve duyurularını biraz da bu yanıyla değerlendirmeli ve yazılarını yalnızca bilenlere, tanıyanlara göre değil, tanımayanları, bilmeyenleri de kapsayacak şekilde yazmalı ve yapmalı diye düşünüyorum. Bazen hepinizin bildiği gibi AĞIN'la başka yerler örneğin Eğin karıştırılabiliyor. Bıkmadan usanmadan kendimizi, örf, adet ve geleneklerimizi, memleketimizi, neden ve niçinini araştımalı, yazmalı ve anlatmalıyız.

Evet Yeterince bilgi sahibi olmayan okurlarımız için hatırlatalım. **AĞIN bizim doğduğumuz yer...**

AĞIN Bizim vatanımız... AĞIN ülkemizde küçücük, bizlerin YÜREĞİNDE kocaman bir yer...

AĞIN Elazığ iline bağlı bir İlçe. Yapılan Arkaolojik araştırmalara göre M.Ö. 3.ncü yüzyıla kadar uzanan TARİHİ BİR GEÇMİŞ ve KÜLTÜRE sahip bir ilçe... KEBAN Baraj Gölü içinde kalan topraklarını bir yana bırakırsak bugünkü yüzölçümü 268 Kilometrekare 960-1005 metre arasında değişen rakımı ile bir plato görünümünde. Topraklarının %60'ı ekilebilir özellikte bir ilçe... Bağlı olduğu ELAZIĞ'a 85 Km. uzaklıkta. Keban Barajı büyüdükçe, geliştikçe AĞIN da küçülmüştür ama bir kara kenti olan AĞIN artık yaklaşık 70 kilometre kıyı şeridi olan bir sahil kasabasına ve bir yarımadaya dönüşmüştür. Havası, suyu, pek çok şeyi değişmiştir AĞIN'ın ama İNSANLARI DEĞİŞMEMİŞTİR, ya da DEĞİŞMEMEK İÇİN direnmektedir diyelim... Hala Erzincan'ın Kemaliye(Eğin), Elazığ'ın

Keban, Tunceli' nin Çemişgezek ve Malatya'nın Arapkir ilçeleriyle komşudur. Genelde her tür sebze ve meyvenin yetiştirilebildiği ilçe daha çok Üzüm'ü, Badem'i, Leblebisi ve Nar'ı ile daha çok hatırlanır. Ailelerin geçmişten gelen ekonomik anlayışları, daha çok kendi kendine yeterli, kendi ihtiyacı kadar üretme anlayışına dayalıdır. İhtiyacından fazlasını üretme ve satma anlayışı yeterince gelişmemiştir. Sahip olduklarını ihtiyacı olanlarla karşılıksız paylaşma AĞIN'lıların günümüzde de değişmeyen özelliklerindendir. Kız ve erkek çocuklarını ayırt etmeksizin okutma ve meslek sahibi yapma istek ve arzusu bir başka baskın olan davranış biçimidir. Aslında bölgesindeki GENEL ANLAYIŞ KALIPLARININ dışındaki bu uygulamalar AĞIN'ı, AĞIN' lıyı bölge ilçe ve komşularından, insanından ayırır, FARKLI kılar

Kışları daha çok çocuklarıyla iftihar eden ve yolunu gözleyen yaşlı anne, baba ve akrabaların, yazları ise çocukların tatile gelmesiyle şenlenen ve çoğalan insanların yaşadığı bir ilçedir AĞIN...

Hemen hemen her meslekten çalışan ve üst düzey yöneticilerin bulunduğu AĞIN'da bunları çoğu kez ayırt edemezsiniz. Çünkü geldiklerinde hemen yöreye uygun giyinir ve tutum ve davranışlarını yöreye uygun düzenlerler. Yer, makam ve mevkiilerini adeta geldikleri yerlerde bırakmışlardır... Değişmişlerdir, kendini yetiştirmiş, gelişmişlerdir ama GEÇMİŞLERİNİ HİÇ UNUTMAMIŞLARDIR.

AĞIN'da herkes düşüncesini özgürce ifade eder. Herkes farklı düşünse de biri birini saygıyla dinler. Aynı aile içinde farklı düşünen birey sayısı oldukça fazladır ama bu durum aile düzenini, karşılıklı saygı ve sevgiyi etkilemez... Kısacası AĞIN Özgür insanların, özgürce düşünen, uygulayan, birbirine saygılı, her türlü değişme gelişmenin farklılıkların mevcudiyetiyle sağlanabileceğine inanmış insanların kentidir... Kavga gürültü her yerde olduğu gibi AĞIN'da da vardır ama suç yoktur, daha doğru bir deyimle her yerde olduğundan yok denecek kadar azdır...

İŞTE: Yüreklerindeki "AĞIN SEVGİSİNİ yaymak, Ağını sevenleri bir çatı altında toplamak, AĞIN' ın yurt içinde ve yurt dışında tanıtımını sağlamak, Dergi, Kitap, Broşür gibi yayınlar yapmak, Ağın ve çevre köylerinde bulunan Tarihi ve Turistik yörelerin ülke turizmine kazandırılması için resim, fotoğraf, belgesel film, video CD ve benzeri kasetleri hazırlayıp sergilemek, müzik, folklör, tiyatro vb. kültürel etkinliklerde bulunmak, AĞIN'a özgü örf, adet, gelenek ve göreneklerin genç kuşaklara tanıtımına ve aktarımına yönelik çalışmalarda bulunmak, üyeleri arasındaki dayanışmayı güçlendirmek, ihtiyacı olan öğrencilere burs vermek, maddi yardımda bulunmak, lokal, öğrenci yurdu, kreş ve konuk evi gibi yerleşke oluşturup işletmek..." amacıyla Ankara ilinde ikamet eden Ağın'lılar "AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ" ni kurdular...

Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinin 7.2.1991 gün ve 2711 sayılı nüshasının 161. Sayısında ilk kez "AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ TÜZÜĞÜ" yayınlandı. Merhum Dr. Vakıf ÖZKUL'un Necatibey Caddesi No.16/1 Sıhiye-Ankara adresindeki muayenehanesi derneğin merkezi olarak, Muammer Niksarlı, Cüneyt Özkul, İbrahim Öğünç, Mehmet Alp, Mustafa İkinci, M. Ali Bilir, Soner Bilgin, Mevlüt Öksüzoğlu, Ahmet Demirkol ve İsmail Ercan da derneğin Kurucu Üyeleri olarak gösterildi.

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği ilk olağan Genel Kurulunu 17.3.1991 tarihinde yapar ve yapılan seçim sonucunda Kemal Köseoğlu, Vakıf Özkul ve Muammer Niksarlı ONUR KURULU'na, Yıldız İremgün, Cüneyt Özkul, Mustafa İkinci, İbrahim Öğünç ve İsmail Ercan (Daha sonra istifa edince yerine Aysel Gençosmanoğlu) Yönetim Kurulu Üyeliğine, Mehmet Bilir, Kemal Niksarlı ve Turgut İkinci de Denetim Kurulu Üyeliğine seçilirler.

Yönetim Kurulu 19.5.1991 tarihinde toplanarak " 24 yıl önce çıkarılmaya başlanan ancak yayınını sürdüremeyen "AĞIN FİKİR ve SANAT DERGİSİNİ" yeniden "AĞIN DÜŞÜN ve SANAT DERGİSİ" olarak çıkarma kararı alır. Derginin Yayın Kurulu Nihat Asyalı, Dr. Vakıf Özkul, Nihat İspir, Rüştü Asyalı ve Muammer Niksarlı' dan oluşur. Yayın Kurulu "Sayın Ağınlılar ve Okurlarımız" başlıklı duyuruyu yayınlarlar. Derginin Yazı İşleri Müdürü ise Muammer Niksarlı'dır.

Dernek kuruluşundan buyana karınca misali yavaş, ancak inançlı ve kararlı biçimde gelişimini sürdürür Emeği çok olanlardan bazıları daha geri planda kalmayı tercih ederken, yeterli katkı sağlayamayanlardan bazıları da daha ön planda olmayı seçer. Tartışılmayan bir konu vardır ki o da "herkesin bilgi, beceri ve olanakları ölçüsünde katkı sağlamasıdır" bizce de önemli olan yan bu dur.

Zaten bu yazının bir amacı da hem doğru bir TARİHÇE, hem de HAKKI OLANLARIN haklarını kalıcı kılmaktır. Çünkü AĞINLI HAKKA DEĞER verir. Hakkı olanı yaşatır. HAKKA saygı duyar

Özetle geçmişten günümüze (Kayıtlara göre):

1990 Yılında:

Muammer Niksarlı
H. İbrahim Öğünç
Cüneyt Özkul
Mehmet Alp
Mustafa İkinci

1991 Yılında:

İsmail Ercan
Yıldız İremgün
H. İbrahim Öğünç
Cüneyt Özkul
Mustafa İkinci

1992 Yılında:

Vakıf Özkul
Muammer Niksarlı
Fikri Özer
Yıldız İremgün
Aysel Gençosman
Mustafa İkinci
Nadir Yılmaz

1993 Yılında:

Vakıf Özkul
Mustafa İkinci
Ahmet Çetin
Gündüz Turan
Aytekin Selçuk
Ali Karakaş
Pervin Bilir

1994 Yılında:

Vakıf Özkul
Pervin Bilir
Gündüz Turan
Aytekin Selçuk
Mustafa İkinci
B. Mete Ozan
İsmail Ercan

1995 Yılında:

Vakıf Özkul
M.Cavit Alparslan
Gülay Baytaş
Gündüz Turan
Altan İlter
Soner Bilgin
Ahmet Demirkol

1996 Yılında:

Vakıf Özkul
M.Cavit Alparslan

Gülay Baytaş
Gündüz Turan
Altan İlter
Soner Bilgin
Ahmet Demirkol

1997-1998 Yıllarında:

Vakıf Özkul
M.Cavit Alparslan
Altan İlter
Gündüz Turan
Ahmet Deviren
Orhan Çataltaş
B.Mete Ozan

1999 Yılında:

Ahmet Deviren
Ömer Öztürk
Mevlüt Öksüzoğlu
Asım Seyhun
Necmi Atalay
Ahmet Çetin
Ahmet Demirkol

2000-2001-2002 Yıllarında:

Ahmet Deviren
Ahmet Çetin
Mevlüt Öksüzoğlu
Ömer Öztürk
Ahmet Demirkol
Necmi Atalay
Asım Seyhun

2003-2004 Yıllarında:

Ahmet Deviren
Ahmet Çetin
Mustafa Güzel
Ömer Öztürk
Mevlüt Öksüzoğlu
Samettin Akbaş
Hasan Karatepe

2005-2006-2007 Yıllarında:

Ahmet Deviren
Ahmet Çetin
Şener Bilgin
Ömer Öztürk
Mevlüt Öksüzoğlu
Samettin Akbaş
Ahmet Demirkol

2008-2009-2010 Yıllarında:

Ahmet Deviren
Ahmet Çetin
Şener Bilgin
Ömer Öztürk
Mevlüt Öksüzoğlu
Samettin Akbaş
Ahmet Demirkol

Yönetim Kurulu Üyesi olarak görev yaparlar. Bilindiği üzere halen 13.03.2011 tarihinde yapılan 11. Genel kurul sonrasında halen Ahmet Deviren, Mevlüt Öksüzoğlu, Samettin Akbaş, İ.Hakkı Akbaş, Ahmet Demirkol, Mustafa Kamil Ateş ve Alper Bilgin Yönetim Kurulu Üyesi olarak görevlerini sürdürmektedirler.

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği 20.05.2002 tarihinde bugünkü binasına (Hoşdere Caddesi Akasya Ap. NO.41/A Yukarı Ayrancı/ANKARA) satın almak suretiyle taşınmış ve önemli bir atılım yapmıştır.

Bu dairenin satın alınması ve bugüne kadar her olumlu karara katkı sağlayan, bu yazıda ismi geçen, geçmeyen herkese sizler adına teşekkür ediyor, aramızdan ayrılanları rahmetle anıyorum

İnanıyorum ki Derneğimiz ve Ağın Düşün ve Sanat Dergisi aynı inanç, birlik ve beraberlik anlayışı içinde bu amaç doğrultusunda yaşamayı sürdürecek, AĞIN' a ve AĞIN' lıya katkı sağlayacaktır.

Bizler Geldik Gidiyoruz. ama hizmetler hep kalıcı ve İNSANI YAŞATANDIR Kalıcı, iz bırakan hizmetler yapınız, Sevinçlerinizi ve üzüntülerinizi bizimle paylaşınız,yazınız, resimlerinizi gönderiniz, bilgilerinizi tutsak olmaktan çıkarınız kalın sağlıkla...

İstiyorum

S. Necmi ÖZER

Merhaba dostlar, merhaba arkadaşlar, merhaba kıymetli hemşehrilerim. Merhaba. Ankara'nın şu soğuk kış günlerinde ciğerlerimize işleyen pis havasından Ağın'ımızın pırıl pırıl güneşli tertemiz havasını zevkle soluyan sizlere binlerce selamlar...

Biz insanların yaşı ilerledikçe geçmişin ister tatlı, ister acı olsun benliğinde yer tutan bazı olaylar zamanla ekranda seyrettiği bir film gibi gözlerinin önünden geçip dururlar. Dudaklarda tatlı bir tebessümle kendisini rüya misali taa.... Uzaklara götürür de götürür. Bir hayal âleminde yaşar. Özlem onda bir arzu bir tutku halini almıştır. Çocukluk ve delikanlılık günlerini düşünür. Hayat mücadelesinde yıpranan vücudu artık kendisinden bir şeyler umar. Bu umut çeşitli şekillerde az veya çok kendisini gösterir. Bu bizlerin yapısına, yaşam durumuna göre değişir.

Benimde yaşlanmaya yüz tutmuş ciğerlerim, sızlayan kemiklerim, damarlarımda dolaşan kanım bilseniz benden neler de neler istiyor. Ah bir bilseniz. Olacakta, olmayacakta çok şeyler istiyor da, istiyor. Şurada bazılarını yazsam acaba bana güler misiniz, yoksa aynı duyguyu paylaşır mısınız? Gülseniz de gülmeseniz de bazılarını yazmaktan kendimi alıkoyamadım. Affınıza sığınırım.

Elli- altmış sene önceki Ağının bir yaz gecesinin birinde; lüks lambasının aydınlattığı zümrüt yeşili bağ ve bahçesinde Kırmıtikgilin rahmetli İsmail Beydemir kardeşimizin, yanık bir sesle uzun hava söyleyen birisinin eşliğinde, çaldığı gırnatadan çıkan o güzel nağmeleri duymak istiyorum.

Rahmetli Çoban Meşo Dayı'nın yukarılardan toplayarak getirdiği koyun ve sığırları sürüp götürürken, hayvanların ayaklarından çıkan ses ile koyunların melemelerine karışan, hanımların Meşo Dayı'ya hayvanları için yapmış oldukları tembihleri gene işitmek istiyorum.

Halen ismi geçtikçe saygıyla andığım rahmetli Ekrem İspir Amca'nın, bende bir sembol gibi yer etmiş olan evinin damındaki pervanenin dönüşünü görmek istiyorum.

Rahmetli Recep Dayı'mızın Çınar önündeki kahvesinde camın önüne oturup yeşilin her türlüsünü kendisinde toplayan dereden aşağıya nazar ederek çayımı yavaş yavaş yudumlamak istiyorum.

Her sabah uyku mahmurluğu üstümde olduğu halde beni uyandıran Osman Tepesinin sahibi benim der gibi, öten kınalı kekliklerin sesini duymak istiyorum.

Ağın'da okuduğum zamanlarda anamı aratmayan rahmetli ablacığımın yapmış olduğu tiridi yine onun elinden yemek istiyorum.

Köyden Ağın'a eşeğe yükleyerek getirdiğim öteberiyi satıp köye dönüşte; cetlerine rahmet Özkul'ların çeşmeden kana kana suyumu içtikten sonra eşeğin semerine binerek yolculuk yapmak istiyorum.

Rahmetli anamın eve her geç kalışımda, "Gurban olam, gadaların garnıma, kölen olam nerde galdın çağam." deyişindeki o içten gelerek söylenen sözleri duymak istiyorum.

İlkbahar gelende renk renk çiçek açan badem ağaçlarının neşrettiği kokuyu, bal yapmak için uçuşan arıları, birbirlerini kovalayan deyinleri (sincap), başımızda uçuşan kırakıranın sesini duymak ve görmek istiyorum.

Kuzu ve gıdikler (oğlak) harmanlarda bir oradan bir oraya koşup zıp zıp zıplarken, onları tutup sevmek istiyorum. Annelerimizin soğan kabuğu ile kaynatıp renklendirdikleri yumurtaları, kiminki daha kuvvetli diye anlamak için arkadaşlarla dövüştürmeyi, bizim oralara mahsus olan bazı tıram taşlarını birbirini sürerek elde ettiğimiz kınayı, kına olarak ellerime yakmak istiyorum.

Yazın temmuz ayında çaylarda tarla dererken öğle yemeğinde, sabahın erken saatlerinde veya akşamdan, Aşağı çeşmenin gözüne konularak buz gibi soğutulan küpün ayranından kana kana içmek istiyorum.

Harmanlarda toplanan ekinlerin ve saman olacak şekle dönüştürmek için düğene binip, elimde massa, öküzlere, Haydi aslanlarım ho..." diyerek düğen sürmek istiyorum.

Dağlardan, bayırlardan toplanıp getirilen ardıç ile çalıçırpıdan oluşan odunların bulgur kazanlarının altında çatır çatır ses çıkararak yanarken, kazandan aldığım haşlanmış buğdayı badem içiyle karıştırarak sizlerle birlikte yemek istiyorum.

Mevsiminde bağlarımızdan topladığım meri, kızılatım, Amasya, hatun parmağı, beyaz ve siyah üzümü, bahçeden kopardığım kavun ve karpuzu, çarşafa salladığım çekirdeksiz dutu, karşıdaki suyun gözüne koyup, soğuduktan sonra siz sevdiklerimle beraber yemek istiyorum.

Yaz bitip güz gelende ağaçlardan dökülen sarı sarı yaprakları kışın koyun keçi ve sığırlara yedirmek için gazel toplamaya hararları alıp gitmek istiyorum.

Gelin olan kızı evinden alıp yeni yuvasına götürmek için ata bindirildiğinde çalınan o yanık havayı duymak, damat tarafından damdan gelinin başına atılan içi bozuk para dolu elma ve çerezleri kapışan çocukları seyretmek istiyorum.

Kış gelende yarım metreden fazla yağan karın donduğu bir günde gujumu (kızak) alıp Hekemat'ın veya bizim Yazı'nın tepesinden aşağıya doğru uçarcasına kaymak istiyorum.

Karın müsait olduğu bir günde çaya keklik gamalığına (Kekliği canlı yakalamak) köylülerle kalabalık bir şekilde gidildiğinde; çayın öbür tarafından aynı gaye için gelen yabanılların? "Geldi ha, geldi," seslerine bizim taraftan "Gitti ha, gitti." diye bağırmalarını duymak istiyorum.

Kış yarısı olduğunda ipe bağlanmış toliği evin bacasından içeriye sarkıtıp ev sahibi tarafından toliğe konulan sucuk, pestil, badem, ceviz veya yiyecekleri yukarı çeken gençlerle birlikte olmak istiyorum.

O kadar çok istediğim şeyler var ki hepsini yazmaya kalksam hem sayfaları doldurur hem de kafa şişirdiğinden bana kızarsınız. Bundan dolayı isteklerimi burada noktalayarak Allah nasip eder ölmezsek yine bir gün büyüğünüzle, küçüğünüzle, hepinizle birlikte hasret gidermek üzere cennet Ağın'ımıza gelmek istiyorum.

Kalın sağlıcakla.

Mustafa Kamil ATEŞ

ANKARA AĞIN DERNEĞİ YÖNETİM KURULU ÜYESİ MUSTAFA KAMİL ATEŞ'İN Sayın Kemal GÜLİTER İle yaptığı sohbet.

ATEŞ- Ankara ağın derneği olarak dernek kuruluşunda, çalışmalarında destek olan büyüklerimizi, Ağınlı dostlarımıza tanıtmak amacı ile bu çalışmaları başlattık. Bu nedenle 1934 doğumlu olan, kendi çabaları ile alanında belirli konuma gelmiş Sayın Kemal GÜLİTER'i sizlere tanıtmak istiyorum. Kemal GÜLİTER kimdir, tanıtır mısınız?

GÜLİTER- 1934 yılında Andiri'nin (Akpınar) orta mahallesinde doğmuşum. Lakabımız Hasanpaşagildir. Babam Ali Rıza, annem Ekirekli Kırıkçıgilin Ahmet ve Hatçe Yılmaz'ın kızı Eminedir. İki kardeşiz. Ağabeyim Bedri Güliteridir.

ATEŞ- O günlerin koşullarında okumak, ekonomik şartlardan, çevre koşullarından dolayı zor olmaktadır. Bu nedenle öğrenim yaşantınızı anlatırmısınız?

GÜLİTER- İlk okula Ağın'da başladım. İkinci sınıfta iken Andiri'ye nakil yaptırdım. Dördüncü sınıfı andiri'de tamamladım. Beşinci sınıfı ve ortaokulu Ankara'da Bahçelievlerde tamamladım. Beşevlerde kerpiç gecekonduda oturuyorduk. Babam Gazi Fişek Fabrikasında işçiydi. Okul harçlığımı simit, ayran, gazete ve babamın yetiştirdiği salatalıkları satarak çıkarıyordum. 1951 yılında ikinci Erkek Sanat Okulu elektrik bölümüne kayıt yaptırdım. 1953 yılında bu okulu bitirdim. Aynı yıl Erkek Teknik Yüksek Öğretmen Okulu sınavını kazanarak dört yıl yatılı okudum. 1957 yılında mezun oldum.

ATEŞ- Okuma yazma ve eğitimli oranının az olduğu bu dönemlerde kamuda görev almak en büyük amaçtır. Çalışma yaşamınızı anlatır mısınız?

GÜLİTER- 1957 yılında Elazığ Erkek Sanat Okulunda meslek dersleri öğretmeni olarak göreve başladım. 1958 yılında Ankara Mamak Muharbere Okulunda yedek subay ve öğretmenlik yaptım. 1959 yılında terhis olduktan sonra, Nevşehir, Kırıkkale ve Ankara illerindeki meslek liselerine meslek dersleri öğret-

menliği ve atölye şefliği yaptım. 1968 yılında Milli Eğitim Bakanlığının açmış oludğu yurt dışı sınavını kazanarak Japonya'ya gönderildim. Bir yıl çeşitli fabrika ve teknik okullarda incelemelerde bulundum. Türkiye'ye döndükten sonra 1970 yılında Milli Eğitim Bakanlığı Planlama-Araştırma ve Koordinasyon Daire Başkanlığının açmış olduğu uzmanlık sınavını kazandım, uzman olarak göreve başladım. 1971-1973 yıllarında Amerika Birleşik Devletlerinde Eastlandsing Michigan State Üniversitesinde master yaptım. Yarıyıl tatilinde Kanada'da bir teknoloji Fakültesinin laboratuarında 10 gün kurs gördüm. Bu arada ailece Niyagara Şilalasinide görme şansımız oldu. 1973 yılı ekiminde Milli Eğitim Bakanlığı Planlama-Araştırma ve Koordinasyon Daire Başkanlığında Başkan yardımcılığı ve Bilgi İşlem Bölüm Başkanlığı görevini yürüttüm. Bu arada Beyrut Amerikan Üniversitesinde 15 günlük Açık Öğretim seminerine ve üç günlük Fransa Strasbourg'da üniversiteler arası öğrenci numara standardizasyon toplantısına katıldım. 1975 yılında Deneme Yüksek Öğretmen Okulu Eğitim Teknolojisi Bölümünün kuruluşunda görevlendirildim. Aynı yıl Teknik Yüksek Öğretmen Okulu Yönetimi müdür yardımcılığına atandım. Bu okul 1982 yılında Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi ismini aldı. Bu kurumdan 1985 yılında emekli oldum. O yıl TUSAŞ'ın (TAİ) açtığı sınavı kazanarak 1985 yılında göreve başladım. A.B.D'nin Teksas'taki F-16 savaş uçak fabrikasında 8,5 ay eğitim gördüm. Türkiye'ye dönüşümde TAİ'de F-16 Elektrik Donanımı Öğretmeni olarak göreve başladım. 1992 yılında CASA-cn-235 uçaklarını incelemek üzere İspanya'ya gönderildim. 2001 yılında TAİ'den ayrılıncaya kadar F-16, CASA, AGUSTO ve COUGAR Helikopter elektirik donanımı öğretmenliği yaptım. Şimdi bahçemde emekliliğimin tadını çıkarıyorum ve fırsat buldukça ailemle yurt dışı ve yurt içi gezilerine katılıyorum.

ATEŞ- Bu yoğun ve başarılı çalışmaların arkasındaki aile yaşamınızı tanımak isteriz. Gençlik yıllarına dönelim. Evlilik, çocuklar, varsa torunları anlatırmısınız?

GÜLİTER - 16 Kasım 1959 yılında Ağınlı Başağagilin Şevki ve Emine Samur'un kızı Güler'le evlendik. Biri kız biri erkek iki çocuğumuz var. kızım Betigül, tıp doktoru oğlum A. Baha endüstri mühendisidir. Çocuklar bekar olduğundan torun yoktur.

ATEŞ- Kamuda teknik öğretmen olarak, yönetici olarak ve özel sektörde teknik eleman olarak çalıştınız. İş hayatına atılacak gençlere başarılı iş yaşamı için ne önerileriniz olacaktır.

GÜLİTER- Öncelikle sağlıklarına dikkat etsinler. Özellikle sigaradan uzak dursunlar. İş disiplini ve her zaman olumlu olmak ve sevgi ile işe başlamak önemlidir. Ülkeleri için, aileleri için, kendileri için çok okusun ve çok çalışsınlar.

ATEŞ- Dernek ve dergi üyesi dostlarımıza neler söylemek istersiniz?

GÜLİTER- Çocukluk yılları Ağın'da geçenler doğal olarak Ağın'a karşı daha duygusal oluyorlar. Onun için ben köylerimizin yeni isimlerine alışamadım. Çoğunun da yeni isimlerini hala bilmiyorum. Bana hiçbir şey ifade etmiyor. Fakat Andiri, Hastek, Apuşma, Hozakpur, v.b. dendiği zaman bütün çocukluk günlerim hayalimde canlanıyor, duygusallaşıyorum. Dergi yazarlarımız bu sevgiyi gençlere aşılamanın yollarını aramalıdır. Derneğimizi bugüne kadar yaşatanlara şükran borçluyuz. Ölenlere de Allah'tan rahmet diliyorum.

ATEŞ- Bende bu güzel söyleşi için teşekkür eder, ailenizle birlikte sağlıklı uzun ömürler dilerim.

Dernek Merkezimiz Şenpınara Taşındı

Ahmet DEMİRKOL

1965 yılında Ağını, Ağınlıyı Şenpınarı (Vahşeni), Şenpınar'lıyı çok seven kendisini daima rahmetle andığımız ve anacağımız merhum Dr. Kemal Köseoğlu, şiirlerinde, yazılarında köyüne ve insanlarına anam sözleri ile yaklaşa ozan, yazar, öğretmen abimiz merhum Osman Güler, canı kadar köyünü köylüsünü seven herkes tarafından sevilen arkadaşımız kardeşimiz merhum İsmail Ercan, değerli büyüğümüz abimiz Sn. Ekrem Korkmaz, Sn. S. Selami Taşbaşı ve Ahmet Demirkol'dan oluşan kurucu üyelerden Yönetim Kurulu Başkanlığına Dr. Kemal Köseoğlu muhasip Üyeliğe S. Selami Taşbaşı, Genel Sekreterliğe Ahmet Demirkol seçilmişlerdi Şenpınar (Vahşen) dernek toplantılarına daima iştirak eden merhum öğretmen İsmail Ertürk abimiz, merhum Cevat Onay merhum Nuri Onat, merhum Av. Nurettin Taşkın bizleri yalnız bırakmazlardı. Onları da rahmetle anıyoruz mekanları cennet olsun. Dr. Kemal abimizin muayenehanesi dernek merkezimizdi. Ağınlı Şenpınar'lı ayrımı yapılmaksızın hafta sonları toplantılar yapılırdı. Bazı toplantılarımıza merhum Anayasa Mahkemesi üyesi Şeref Hocaoğlu'da iştirak ederdi onu da rahmetle saygı ile anıyoruz.

Derneğimizin geliri yok denecek kadar azdı. 1970-1972 yılları hakko dergimizi çıkardık değerli hemşerilerimizin yazı ve şiirleri ile dolup taşardı Ankara Demirspor Lokalinde Vahşen gecesi yapıldı, ilginin ve isteklerin devamında bir yıl sonra otelcilik okulunda vahşen gecesi yapıldı. Mahalli ve Devlet sanatçılarının iştirak ettikleri gecede belki de Türkiye genelinde ilk defa bir Mahalle (köy) gecesi yapıldı. Tüm konuklarımızın son derece mutlu oldukları istisna gecelerden biri oldu. Gece gelirlerimize Dr. Kemal Köseoğlu abimizin katkıları ile cami bitişiğindeki eski halk evimizi yıkarak yenisini yaptık, Dernek çalışmaları heyecanla devam ediyor. Sn. Ali Karakaş abimizin maddi desteği mahalle sakinlerininde katkıları da eklenerek Atalarımızın edebi istirahatkarlığı olan mezarlığımız koruma altına alındı, Mahalle sakinlerinin derneğimize güvenleri arttı, Kanalizasyon çalışmaları başladı. Belediyemizin malzeme ve usta yardımı katkıları olmuştur.

1981 Yılı Elazığ valisi Sn. Saim Çotur ve Ağın Kaymakamımız Sn. Turan Eren'in büyük destekleri ile derneğimiz öncülüğünde mahallemiz içme suyu şebekesine kavuşarak büyük bir hizmeti tamamlamış olduk.

1980 Müdahalesi ile tüm yurtta dernek faaliyetlerine son verilmiş, dolayısı ile derneğimizde bir süre kapandı. 1998 yılında M. Ali Karakaş, S.Selami Taşbaşı, İ. Hakkı Akbaş, Ahmet Korkmaz, Ahmet Demirkol, İhsan Karaoğlu ve Ünver Demirezer birlikteliği ile yeniden kurduğumuz dernek, be-

lediyemizin usta ve malzeme yardımı, mahalle sakinlerimizin katkıları ile mahalle iç yollarımız yapıldı. Cami önü hakkomuz, okulumuzun önü çevre duvarları, çocuk parkı gençlerimizin konserler verdiği düğün alanı (birilerini oyun, kumar alanı dediği değil) tam bir kültür parkı yapılmıştır. 2011 yılı içinde, şenpınara yakışır bir kaide üzerine Atatürk büstü konarak, daha önce Ata parkı adı verilen parka ismine yakışır büstü konacaktır. Şenpınar bu güzelliklere layıktır. 27,03,2011 tarihinde Ankara'da yapılan derneğimiz olağan genel kurul toplantısında, dernek merkezimiz Ağın-Şenpınara nakledilmiştir. Yeni yönetimde görev alan gençlerimiz, daha çok hizmet vereceklerdir. Yeni görev alan arkadaşlara bugüne kadar dernek yönetiminde görev alan tüm arkadaşlara, teşekkür ve sağlık dolu yıllar diliyorum. Yolun açık olsun Yeşil Şenpınar diyorum.

Yeni Yönetim ve Denetim Kurulu
İsmail Yazgın
İ.Hakkı Akbaş
Hasan Erben
Tanju Demirkol
Mehmet Erdağı

Denetim
Cahit Erdem
Salih Ercan
Mustafa Dirican

Bu bir oyundur;

Nihat ERTUĞRUL

Rahmetli Dayı yine Jandarmalık yıllarında bir iş için Ağın yakınlarındaki Bayındır köyüne gider. İşi bittikten sonra da oradaki bir ailenin evine konuk olur Jandarma olması ona her kapıyı açsa da, Dayı kendisini herkesin sevmediğini burada bir kez daha anlar. Nasıl mı; Dayı ziyareti tamamlamış. Ev halkı ile vedalaşmış, Ayakkabılarını giymek için evin eşiğine gelmiş. Ama ayakkabılar konulan yerde yok. Ev halkını almış mı bir telaş, ne yaptılarsa ayakkabıları bulamamışlar. Korkunun bini bir para, ne yapacaklarını kara kara düşünürken içlerinden biri yavaşça Dayı'nın yanına yaklaşarak,

- Dayı ben senin ayakkabıların ne olduğunu biliyim der. Dayı şaşkınlıkla sorar

- Ne oldu?

Bayındır'lının cevabı hazırdır.

- Şu karşıdaki danayı göriy misin işte senin ayakkabıları muhakkak o dana yedi.

Dayı başlar kafasını sağa sola sallamaya, arkasından da şu cümleyi haykırmadan duramaz;

- Bayındır Bayındır insanları hayindir,

Dana pabuç yemez bu bir oyundur.

Gördüklerim

Düğüncü hazırlanmıştır. Hatır için, keyf için, şenlik için gidecekler gurup gurup toplanmış, seskane yüklenmiş, ortasına çocuk oturtulmuş, at dizgini etrafında dönüp durmaktadır.

Bütün kafile yol havası ile hafif bir dalgalanmadan sonra yavaş yavaş yürümeye başlar. İleride yan yana yürüyen oynayan atlar, çalgı ve önünde birkaç oyuncu, elele çocuklar ve bembeyaz temiz örtülere bürünmüş bacı, bibi ve teyzelerimiz. Bunlardan koşanlar, yarı yolda kafileye karışanlar.

Gani dayı aniden havayı değiştirir yol gösterirdi. Kimin içindi bilemezdik. Arkadan

Gamzedeler Gamze deler
Gam vurur, Gamze deler
Sinem hakkâk delemez
Delerse gamze deler

veya

Oku yara
Git derdim oku yara
Sinemde yer kalmadı
Meğer ok oku yara

Saz ve söz cünbüşü herkesin gönlünü doldurmuş yol bitmiş, kafile dinlenmiştir.

Tarlada guruplaşan, oynaşan, şahlanan atların sırtında kaybolurcasına uzanan ve küçülen biniciler; vuranlar vurulanlar, kaçanlar ve gürleyerek kovalayanlar.

Ecdat yadigârı destanlaşmış bu eğlence çoktan bahar karı gibi eridi kayboldu. Şimdi sesgane için at bulmak dahi mesele. Ecdadımızın üzerinde büyüdüğü ve öldüğü bu asil mahlûk şimdi meydanlarda kumar aleti olmak için yetiştirilmekte ve beslenmektedir.

Eh! Vakit tamam, düğüncü yavaş yavaş kımıldamakta, içeriye haberler gönderilmekte, haberler alınmaktadır. Bazılarının sinirli halleri gözden kaçmıyor. Gözler nemli gönüller kırgın. Sebebini aramaya kalkmayın. Bu birinin bittiği yerde başlayan tatlı hayallerin sevincinden midir? Nedendir bilinmez.

Örtmenin altında Kenger akortunu yapmakta Gani dayı ses vermekte. Keman tizden taksime girmiş Gani dayıyı hazırlama gayretinde. Gitme hazırlığı ilerliyor sesgane yüklenmiş. At birden fazla. Hazırlığın bitmek üzere olduğunu hisseden Gani dayı birden bire,

- **Atlar eyerlendi balam geldi kapıya**

havası ile evdeki telaşı heyecanı son haddine çıkarmıştır. Gözler anada ve daima meşgul gözüken babadadır. Bütün iradesine rağmen gözlerindeki ıslaklığı atamıyor.

Gelin kapıda gözüktüğü an çalgı sesine hıçkırıklarda karışmakta ve kafile neşe, sevinç hüzün ve toz dalgası arasında ilerlemektedir. Anne sere serpe çağlayan gözyaşlarını silerek kapının ardına çömelmiş ruhundaki boşluğa mana aramaktadır. Gelin gelmiş, düğün bitmiş, hava durulmuştur. Fakat bu düğün bir aşkın sonucu mu yoksa bir geleneğin eseri mi olmuştur. Sizler de bunu tayin edin.

Erkek Adam Korkmaz!

Seyhan TÜRKER

Bir öğleden sonra, ikindiye yakın, babam, "Oğlum, İsmail Dayı, çayda yoncalığını suvarmış, bizimkine bağlamış suyu. Git de yoncalığı suvar. Sakın gecikme, karanlık olmadan da gel." dedi.

Aldım küreği evden, indim çaylara. Ne kadar güzeldi suyun altında kalmadan buralar. Up uzun selvi kavaklar, mişmişler, dutlar, elmalar, mor çiçekli yoncalar, her taraf yemyeşildi. Uçuşan kelebekler, arılar, kuşlar... Dut kuşları ne kadar çoktu. Dutlara nişan düşmeye görsün; sürüler halinde gezerlerdi o zamanlar. Bir keklik ötüyor Orta Yabanlı'nın bayırlarında, çayın suyu salına salına akardı. Mevsimine göre; çalışan erkekler ve kadınlar, yollarda yük taşıyan çocuklar, dolu dolu bir hayat vardı. Şimdi... Hepsi masmavi suların altında kaldı. Keban Barajının suları... Yaşayan yalnız anılar.

Kavakların gölgesi uzadıkça uzadı. Çayı da gölge bastı. Kurbağaların sesleri gelmeye başladı. Hep bir ağızdan, vırak ta vırak. Gece çekirgeleri de değişik sesler çıkarıyorlar. Cincinlerin (Ağustosböceği) sesleri de kesildi bir bir. Çay sessiz sessiz akıyor durmadan.

Gecikmiştim. Demek çok oyalanmışım. Ama iyice sulamıştım yoncalığımızı.

Aldım küreği omzuma, yola koyuldum. Köye dönüş oldukça yorucu. Hele aç karnına... Yollar yokuş, bazı kısımları da düzlük.

İlk yokuşu çıktım, geldim taşın başına. Hava da iyice karardı. Birkaç dakika sonra Meydancıkların düzlüğüne varırım. Kurbağa sesleri de duyulmuyor artık. Bir sonraki yol incecik gözüküyor. Dolana dolana çıkıyor rampayı.

Adımlarımı hızlandırdım biraz. Tarlalarda, bayırlarda irili ufaklı ağaçlar, yol kenarlarında bodur çalılıklar, hep aynı renge bürünmüş sanki. Yeşilden eser yok. Gecenin renginde hepsi ağır, kurşuni bir renk. Değişik şekillerde algılıyorsun gördüklerini.

Hızlı hızlı yürüyorum. Pürdikkat... Kulaklarım, gündüzden daha duyarlı her sese. Sağı solu tarıyor gözlerim. Hep ileriye bakıyorum, daha da ileriyi görmeye çalışarak. Geriye pek dönüp te bakmıyorum. Yıldızlar parıldıyor gökyüzünde. Arada bir dağ kırlangıcının sesi geliyor uzaktan. Çevre sessiz mi sessiz.

Bir hışırtı geldi sol taraftaki çalılıklardan. Aniden, insan irkiliyor. Bir kuş kanat çırparak ilerideki bir ağaca kondu. O da benden korkmuş belli. Rahatlıyorum.

Kendime gülüyorum içimden. Küçücük bir kuş nasıl da korkuttu!...

Bir türkü tutturuyorum yüksek sesle, usulüne uygun. Dikkatim biraz dağılıyor gibi.

"Yeşil kurbağalar öter göllerde
Kırıldı kanadım kaldım çöllerde."

Nasıl da dertli. Niye hep yanık ezgiler.

Deller Çukurunun rampayı, Duz Daşının yolunu bitirdim. Geldim Kom Bağının düzlüğe. İlerliyorum. Biraz sonra Kom Bağın Dere... Burada neler görülmüş, neler. Anlatılanlar geliyor bir bir aklıma.

Akşam komşulara misafirliğe gidildiğinde veya bize oturmaya gelindiğinde, bazen bu tür konulardan bahsedilirdi. Duyduklarını anlatırlardı kadınlar.

Falancanın dedesine rast gelmişte, gaipler, ya da al karısı; üç gün hasta yatmış evde ağızsız dilsiz. Ninem de anlatırdı bazen ninesinden duyduklarını: Akşam namazından sonra mühürlenirmiş yerler. Gece değişik kılıklarda gözükürmüş insanlara bu cinler, periler. Can kulağı ile dinlemiştik bu anlatılanları ürpererek. Tekin değilmiş gece bazı yerler. Biri de Kom Bağın Dere...

İşte, asıl sorun, gece yalnız başına bu dereden geçmek. Köyüm Küzne'ye de on on beş dakikalık bir yol kaldı.

Yürüyorum besmele çekerek. Bir kaç da dua okudum. Türkü söylemek gelmiyor içimden. Hızla katediyorum yolları, sağa sola bakmadan. Dikkatim daha çok yoğunlaştı. Yol da uzadıkça uzadı. Geçtim Kom Bağın Dere'yi de, hiçbir şeye rastlamadan. O hızla çıktım son rampayı. Baktım Gozluğun başına gelmişim. Epey de terlemişim. Sağ elim de terlemiş küreğin sapını sıkmaktan. Yorulmuştu. Küreği, sol omzuma aldım. Köyün cılız ışıkları gözüktü. Karabaş ta havlıyordu. Derin bir nefes alarak, ıslık çalmaya başladım; neşeli bir havayla...

Annem, babam ve kardeşlerim, kapının önünde bekliyorlarmış beni fener ellerinde. İlk soru, "Oğlum, nerede kaldın, niye geciktin?" Küreği dayadım duvara, oturdum kapının önündeki sekiye. Annem, bana doğru eğildi. Elini sırtıma sürerek, "Terlemişsin, yüzün de sararmış. Korkmadın mı bu saate kalmaya? Bizi de meraklandırdın."

"ERKEK ADAM KORKMAZ, ANNE" dedim. Babama baktım. Fenerin ışığında yüzünü görebiliyordum. O, bıyık altından gülüyordu bu lafıma. "Haydi, dedi, artık sofraya, yemekler de soğudu." Açlığım geldi aklıma.

Babam Osman Türker'i 1988 yılında, annem Fikriye Türker'i de 2007 yılında kaybettik. Şimdi düşünüyorum da acaba, on dört on beş yaşlarında, köyde erkek olmanın ölçüsü acaba hiçbir şeyden korkmamak mıydı?

AĞIN DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ ABONELERİNİN, AĞIN'LILAR VE AĞIN'A GÖNÜL VEREREK YANIMIZDA OLANLARIN BAYRAM'LARINI KUTLUYOR, SAĞLIK, MUTLULUK, BAŞARI DİLEKLERİMİZLE DAHA NİCE BAYRAMLARA ULAŞMALARINI TEMENNİ EDİYOR, SEVDİKLERİYLE GÖNÜLLERİNCE BİR YAŞAM DİLİYORUZ...
DERNEK VE DERGİ YÖNETİMİ

Garip Ezgiler

İsmail N. BEYDEMİR

Ne zaman garip ezgiler duysam;
Zerzevil olurum.
Birden,
Kendimi Osmanbaşı'nda bulurum,
Ezo Gelin olur; "Bizim ele el eylerim."
Yüreğimden coşkulu bir sel kopar,
Gelip, boğazıma çıkarak düğümlenir,
Demire değse, demir de erir.
"Maden dağı dumandır/
Halim yine yamandır."
Garip ezgilerdeki;
Artık ikili geçkisiyle geçer içim,
Yerine Ağın dolar, biçim biçim.
Ağın'dan, garip ezgilerle gelir,
Su sesi, bülbül sesi,
Zulal'ın falıyla kulağıma ulaşır,
"Hele baram gusesi."
Garip ezgilerle avuçlarımı açar,
Evreni tutarım,
Sevgileri-sevdaları-dostlarımı kucaklar,
Büyüyerek yücelirim, yücelirim uşaklar.
Dünyayı fal küresi yapar,
İçine bakarak herşeyi, teker teker sayarım,
Geçmişi görürüm ve tam sesleri duyarım.
Bakın işte;
Cemil Modan amca,
Saatçi Mehmet Kapısız emi,
Demirci Rıza dayı, babamla, çaydalar.
İmam emiyle İbik dayı, tavla oynarlar,
Zar atıldıkça kulaklara, vay vay dolar.
"Şeş gözünü gurtlar yesin" der.
Lömen Gencosman emiyle, Muhlis İkinci,
Dükkânın önünde oturur, söyleşirler,
Kepekçi, Ömer Lütfi ile bir kıyıda
dertleşirler.
Doktor amca, Topal Yusuf la,
Deli Osman, Başaçık'la eğleşirler.
Cakkılı Bıççi, Bedri'sini sormakta,
Recep Dayı, kahveden bağırır; KAYNIOOR.
Hekkambaşı Mehmet dayım,
Temürlü'den seslenir;
"Dağ ilanı, dağ ilanı
Dağdadır dağ ilanı,
Olaydım zülfün çoban
Toplayam dağılanı."
Veysel dayım yanıt verir Vahşen'den;
"Yedi beni yedi beni
Gurd oldu yedi beni,
Desem el beni gınar
Demesem yedi beni."
Hasip beyle Halim beyden ayrılmış,
Merdivenden yolu, ağır ağır çıkan,
Sadettin Soylu abimdir bu,
Koltuğu kitapla dolu.
Bakın, babam da gelip, elime gırnata verdi.
Bir garip ezgiyi çalmaya başlarım,
"Hışhışı hançer canıma."
Garip ezgilerle, Hakko'nun suyu içime akar;
Patır patır.
Bir şiir gibi okurum geçmişi;
Satır satır.
Garip ezgilerde re, dodiyeze koşarken,
Osmanbaşı Hekema'ta gülümser.
Dodiyez de Sibemol'a severken,
Karadağ'dan-Aladağ'dan, Böğürlü'ye;
Yel eser.
"Engin dağı, sana nerden inerler,
İnerler de enginine konarlar,
Gız iken oğlana gönül verir de,
Gelin olur, gidişinden dönerler" i;
Gani-Cancik-Gücülü Mehmet dayılar,
Birlikte çalarlardı.
Bir ağır halay tutulurdu ki;
Bir ucu Kopinik'de.
Bir, mutsuz gelin olur,
Garip türküsünü söylerim;
"Ana beni bir uşağa verdiler,
Verdiler de, nabahma girdiler."
DERİM.

Andiri'de Cumhuriyet Ağlıyor

Fazlı DURAN

Duvardaki Yazı: "Canım okulum, seni bu halde mi görecektim! Yapanların elleri kırılsın"

Hep insanlar ağlamaz, ağlamak gözyaşı dökmek anlamına gelmez çoğu zaman; anılar ağlar, binalar ağlar, fotoğraflardaki anlam ağlar. Ben ağlayan, hıçkıran, çaresiz, yetim ve öksüz kalmış bir okul binasının eski adıyla Andiri köyü ilkokulu, yeni adıyla Cumhuriyet İlkokulunun ağlamasından söz etmek istiyorum.

Eğitimci olduğumdan mı, bu okuldan mezun olduğumdan mı, yoksa bu okulun okuma-yazma seferberliğinin ilk yıllarında kurulduğundan mı, bilmem Cumhuriyet İlkokulunun inlemesini, ağlamasını ta yüreğimde, akan göz yaşlarını, yıkık dökük duvarlarını okşarken ellerimde hissettim. Bu okuldan mezun olan ve Hakkın - Rahmetine kavuşan bir çok öğrencinin ruhları da bu manzara karşısında ağlıyordur. Okulun ilk kurulmasında büyük emekleri olan Topal Muallimin ve Halim Öğretmenin, burada görev yapmış Sayın Emine YAVUZ'un, rahmetli Ziya YURTÇU'nun, Sayın Gülcan SAKAGİL'in bu okul için verdikleri emekler asla unutulmadı unutulmayacak da.

Hayallerimi süsleyen benim eğitimci olmamda büyük rolü olan adını ulu önder, güzel insan Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyetten alan bu okul şimdi içler acısı bir halde atıl durumda. Ülkemizde Fransızlardan İngilizlerden kalma en basit bir yapıyı bile koruma altına alan devletimiz Cumhuriyetin ilk yıllarında, birçok köyde okul kavramının olmadığı bir dönemde, imece usulü ile tamamen insan gücü ve emeği ile yapılmış, bir anıt gibi tüm güzelliği ile yıllarca eğitim hizmeti vermiş bu okul nasıl koruma altına almaz.

Ağın'da bu gün okuma yazma oranının çok yüksek olmasının sebebi olan bu okul, "mektep, eğitmen, okuma yazma" gibi kavramlar o tarihlerde beyinlere kazımıştır. Atalarımız, Dedelerimiz o tarihlerde bilinçlenmiş, çocuklarını ve torunlarını okutma sevdasına o tarihlerde kapılmışlardır.

Bu okulun mezun ettiği öğrenciler bu gün önemli mevkilere gelmiş, kimi emekli, kimi hala hizmet veren yaşlı çınarlar gibi dimdik ayakta duran zamanın Cumhuriyet çocuklarıdır. Sayın Zeki HAFIZOĞULLARI, Sayın Mustafa GÜZEL, Sayın Vehbi GÜZEL ve daha adını hatırlayamadığım bir çok yüreği Cumhuriyet aşkıyla çarpan güzel insanlar.. Eskiden kalan en güzel anılarımızı gömüyorlar.

Anılarımız, taşında toprağında ayak izlerimiz, duvarlarında mutlu, umutlu çocuksu kahkahalarımız, şimdi yerinde olmayan ilk tohumunu, ilk fidesini ektiğimiz ağaçlarımız, Andiri'de ilk kez okunan İstiklal Marşı sırasında ilk kez çekilen bayrağın direği neredesiniz? Geçmiş zamanı, kayıp gitmiş yılların anısına bıraksaydınız gözlerimizde, eski okul binamızı görünce hediye alan bir çocuğun gözlerindeki sevinci yaşatsaydınız bu yüreklere.

Selam olsun harcında ahşabında emeği geçen atalarımıza, selam olsun Cumhuriyet İlkokulunda eğitim vermiş çok değerli Atatürkçü öğretmenlere Selam olsun Cumhuriyet İlkokulundan mezun olmuş kıymetli öğrencilere. Birlikte yürüdüğümüz ve güldüğümüz günlerdeki çocuk sevinci ile selam olsun hepinize.

Çekirdek Düşünce

Emine BEŞE

Sevgili Okuyucu;

Zaman zaman; bireysel, ulusal, küresel problemlerimiz beynimizi işgal eder düşünür yorulur, ama bunun bir çözümü bir yolu olmalı deriz. Beynimiz kendisinde mevcut olan bütün verileri harmanlar değerlendirir. Bazen cevap kısa zamanda gelir. Bazanda cevabın gelmesi yıllar alabilir. Gecenin bir saatinde ayağınıza bir kramp girer, uyanırsınız. Zihninize beklediğiniz cevap gelmiştir.

İşte anlatmaya çalıştığımız çekirdek düşünce; Ağaç sevgisini, ağaç sevdasını, ağaç bilincini, insan yavrusunun zihnine, gönlüne, beynine işlemenin bir yolu olarak yıllarca düşünülmüş ve bir gece ayağa giren bir krampın haberi ile aydınlanmış harflerle ifade bularak sizlere postalanmıştır. Bu çekirdek bir düşüncedir. Bu konuya ömürlerini vermiş. Tabiat sevdalısı büyüklerimiz, konunun uzmanları tarafından; Çekirdek düşünce çekirdek projeye dönüştürülürse, önce yöresel, sonra ulusal ve küresel bir kimlik kazanırsa; Toprağın ve insanın sigortalanması konusunda ilk adım olabilir mi?

Kaynak sularının, yer yer nehirlerin, göllerin kuruduğu, yer altı sularının azaldığı dünyamızda teknolojinin gücünü de kullanarak hep alıyoruz. Tabiat anamız sinyaller vermeye başladı.

Torunlarımızı gönderebileceğimiz başka bir dünya var mı? Onları yeterince düşünüyormuyuz? Onları sevmenin yolu ne? DÜŞÜNMEK Sağduyulu DÜŞENEBİLMEK tüm varoluşların özlemi hasreti.

Bu hasretle yediğiniz lokmalar "HEKİMİNİZ" ağzınızdan çıkan sözler "HAKİMİNİZ" tüm icraatınız "İSTİKBALİNİZ" olsun.

Saygılar Sunarım Efendim

BİR ÇEKİRDEK DÜŞÜNCEDEN ÇEKİRDEK PROJEYE

Henüz keşfi tamamlanmamış beyinlerimizin ürünü olan bilimsel veriler, düşüncelerimizi durduracak boyutlara ulaşmış iken, teknolojinin getirdiklerini ve götürdüklerini yeni yeni tartışmaya açmaya başladık. İnsan aklı yakın bir gelecekte, kaderimizle kabahatimizin; Azizlikle ACİZLİĞİN, sınırlarını çizmeyi ve bunları sorgularken İNSAN kazanmayı, her halükarda insan KAZANMAYI şiar edinirse Sevgi ve Barışın gerçek bilincine ulaşır. "Ölmek var öldürmek yok" diyebilirse GANDİ örneği. Gerçek de CENNET olan dünyamızdaki, cehennem ateşlerini söndürmek adına birbirimizi tanımaya, anlamaya niyet ederek başlarsak işe bu çılgınca gidişe dur diyecek ilk adım olabilir mi?

ÇEKİRDEK DÜŞÜNCE'NİN uzun zamanlı düşünebilen, tüm varoluşlara sevdalı ehli erdem taşıyan kardeşlerimiz tarafından ortak AKILLAR ve tecrübelerle zenginleştirirmiş olarak ÇEKİRDEK projeye dönüştürülmesi mümkün olabilir mi? Diyerek. DEĞERLİ görüşlerinize sunuyorum. Değerlendirmelerinizi yazılı olarak bildirirseniz sevinirim.

ÇEKİRDEK DÜŞÜNCE

Söze; Yunus'umuzun dizeleriyle başlaya-

lım: **ilim ilim bilmekdir ilim kendini bilmekdir. Sen kendini bilmezsen bu nice okumakdır.**

Diyelim ki bu düşünce projeye dönüştüğü zaman, Milli Eğitim Bakanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Orman Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ayakları üzerinde duracak büyüyüp gelişecek uygulama sırasında detaylar kazanacaktır.

Ağaç ve Bitki sevdasını sıfırdan başlatmak için ANNE ADAYI kesin anne olma haberini alınca bağlı bulunduğu sağlık biriminden en az üç saksı tohum, toprak ve bilgi alır. Eve gelince sağlık biriminden aldığı bilgilerle; tohumları toprağa korken konuşur. "Sen Tohum" benim dünyaya gelecek çocuğumun SİGORTASI dünyanın BEKASI olacaksın. İkiniz bir kardeş gibi beraber büyüyeceksiniz.

Çocuk anne karnında dört aydan sonra algılamalar başladığına göre anneye verilen bilgilerle fide ile çocuk arasındaki bağlantı pekiştirilebilir. Yavrumuz dünyaya geldikten sonra anne babasıyla fide fidan haline gelirken hizmet de rol alır. Aralarında güzel bir arkadaşlık kurulur. Yavrularımız okula gitmeden önce fidanlarını toprağın insanın sigortası ve dünyamızın BEKASI olarak bunun bilincinde toprağa vermiş olacaktır.

Okula başladığı zaman. Öğretmenine ve arkadaşlarına anlatacak gerçek bir yaşam öyküsü olacak. Zihnine yerleşen bu sevda yaşam boyu hem ağaç dikme sevgisiyle, hemde ağaç ürünlerini kullanırken ekonomiye özen gösterisi ile devam edecektir.

Günümüzde dünya yeşil bitki örtüsünün %68inden fazlasını teşkil eden Güney ve Orta Amerika'daki yağmur ormanlarının DEV şirketler tarafından hızla tüketildiği konusu var? Irak savaşı sırasında 2 milyondan fazla hurma ağacı yakılmış?

Bizler İNSANLIK ALEMİ midemizi beslediğimiz bedenimizi süslediğimiz kadar; RUHUMUZU, ZİHNİMİZİ BEYNİMİZDE besleyip süslemesini başarsaydık tarihlere hala kanlı sayfalar yazmaya devam etmezdik.

Yediğimiz lokmalarımız HEKİMİMİZ, Ağzımızdan çıkan sözler HAKİMİMİZ tüm icraatımız İSTİKBALİMİZ olsun efendim.

Samançay (Küzne) Köyü'nden
Dr. Fehmi ve Dr. Asuman TÜRKER'in Oğlu
O. Barış TÜRKER
23 Nisan 2011 tarihinde Ankara'da yapılan
12 yaş grubu yüzme yarışlarında
100 m. Sırtüstü Stili'nde Altın
200 m. Karışık Stil'de Altın
400 m. Serbeste Gümüş Madalya almıştır.
Ayrıca;
11 Mayıs 2011 de Marmaris'te yapılan
12 yaş grubu okullar arası Türkiye Şampiyonasında:
50 m. Sırtüstü Stili'nde Altın
100 m. Sırtüstü Stili'nde Altın (TÜRKİYE REKORU)
200 m. Karışık Stilde Gümüş Madalya almıştır.
O. Barış TÜRKER'i
kutlar başarılarının devamını dileriz.

Yaşlanmak

S. Selami TAŞBAŞI

Yaşamasını bilenler için her yaşın bir güzel tarafı vardır derler. Bana göre bu söz teselli kabilinden söylenmiştir, söylenmektedir.

Çocukluğunu, delikanlığını ve de gençliğini bir çok sıkıntılarla bir çok eksiklerle yaşamış biri olarak, bu gün geçen günlerimi özlemle arıyorum. Yaşlanmakta fena değilmiş diyemiyorum.

1970 lerde bir vesile ile Almanya'ya gitmiştim. Hoşuma gitmiş bir fötr şapka almıştım. O günlerin modasına uyarak kullanmaya başladım. Bir gün Ankara Ulus'ta otobüse binerken benimle emsal bir yolcu kenara çekildi "buyurun amca" diyerek sırasını bana verdi. O günden sonra şapkayı kullanmadım, bir akrabama hediye ettim. Akrabam yaşlı idi, eskitinceye kadar kullandı. O günlerde uzağında durmak istediğim yaşlılık şimdilerde geldi evimin ortasına oturdu. Anlayacağınız fötr şapkayı atmakla yaşlılıktan kurtulamadım, kurtunulmuyor.

Yaşlanınca heyecanların, hedeflerin bitiyor. Geleceğe dönük gayen kalmıyor. Hep geçmişinle oyalanıyorsun, avunuyorsun. Gençlikteki gücün kalmıyor. Hücreler öldükçe, nöbetteki hastalıklar bir bir kendini gösterme başlıyor. Biriyle uğraşırken ikincisi-üçüncüsü kendini gösteriyor. Önce ilk gelene buda nereden çıktı deyip üzülürken, sonra bakıyorsun ki gelenin gittiği yok istemeden dertlerinle arkadaş olup birlikte yaşamaya çalışıyorsun.

İnsanların yaşlılık dönemlerini eskiyen bir arabanın sanayiye düşmesine benzetiyorum. Bu gün bir tarafını tamir ettiriyorsun, yarın başka tarafından arıza veriyor. Arabaların bir şanslı tarafı var eskiyen parçası yenisi ile değiştiriliyor.

Ölüm en büyük gerçek. Anan baban, ağbeyin, ablan, komşun, arkadaşın çocuğun derken bakıyorsun etrafın boşalmış. Sevdiklerin yok. Her giden yaşamının bir bölümünü götürmüş oluyor, boşlukta kalıyorsun, yalnız kalıyorsun. Bir çoğumuz bu duruma FANİ DÜNYA deriz. Dünya asırlardır yerli yerinde, fani olan bizleriz, tüm canlılar.

Aynalara bakmak istemiyorum. Baktığımda kendimi göremiyorum. Dün keyf aldığım bir oyundan bu gün keyf almıyorum. Her fırsatta gezmek görmek istediğim yerlere gitmeye eriniyorum, gitmek istemiyorum. Her yaşın bir güzel tarafı vardır derler, bence yaşlılık hiç güzel değil .

Gençlikte hayatın tadını tatmak varmış. Bizler, bila mecburiyet o tattan mahrum yaşadık. Hep yarınların hesabını yaptık. Hesap yapmaya mecburduk. Şu düstura uyumadık.

"Ömür dediğin üç gündür
Dün-bugün-yarın
Dün geçip gitti
Yarın meçhuldür
O halde ömür dediğin bir gündür
Oda BU GÜNDÜR"

Bu kadar karamsarlıktan sonra genede sağlıklı güzel günler dileğiyle, benim duygularımı şiirsel ifadelerle dile getiren Şair CAHİT SITKI TARANCI'nın içsel dizeleri ile bitirmek istedim. Müşterek duygularımızı dile getirdiğimi düşünerek...

YAŞ OTUZ BEŞ

Yaş otuz beş! Yolun yarısı eder.
Dante gibi ortasındayız ömrün.
Delikanlı çağımızdaki cevher
Yalvarmak, yakarmak nafile bugün,
Gözünün yaşına bakmadan gider.

Şakaklarıma kar mı yağdı ne var
Benim mi Allahım bu çizgili yüz,
Ya gözler altındaki mor halkalar
Neden böyle düşman görünürsünüz
Yıllar yılı dost bildiğim aynalar.

Zamanla nasıl değişiyor insan!
Hangi resmime baksam ben değilim:
Nerde o günler, o şevk, o heyecan?
Bu güler yüzlü insan ben değilim
Yalandır kaygısız olduğum yalan.

Hayal meyal şeylerden ilk aşkımız
Hatırası bile yabancı gelir.
Hayata beraber başladığımız
Dostlarla da yollar ayrıldı bir bir;
Gittikçe artıyor yalnızlığımız

Gökyüzünün başka rengi de varmış!
Geç fark ettim taşın sert olduğunu.
Su insanı boğar, ateş yakarmış!
Her doğan günün bir dert olduğunu,
İnsan bu yasa gelince anlarmış.

Ayva sarı nar kırmızı sonbahar!
Her yıl biraz daha benimsediğim.
Ne dönüp duruyor havada kuşlar?
Nerden çıktı bu cenaze?
Ölen kim?
Bu kaçıncı bahçe gördüm tarümar.

Neylersin ölüm herkesin başında.
Uyudun uyanamadın olacak
Kim bilir nerde, nasıl, kaç yaşında?
Bir namazlık saltanatın olacak.
Taht misali o musalla taşında.

Otuz Beş Yaş / Cahit Sıtkı Tarancı

Komşuluk

Ömer Nail UYANIK

Komşuluk köpük değil, üfleyince uçup gitsin,
Komşuluk kahve değil, üç hörpümde içip bitsin,
Komşuluklar çeşit çeşit, maldan güzel candan güzel,
Komşuların bazıları, insanı maldan eder.

Şu üç günlük dünyamızda, neyi, kimi kıskanırlar,
Bazıları komşuluğu, kavga dövüş sanırlar,
Anan uzak, baban uzak, en yakının yine komşu,
Bazıları bilgisizdir, bilmezler dolu boşu.

Baş yastığa düştüğünde, komşun verir bir tas çorba,
Kimileri bencil olur, komşuluğu ona sorma,
Hapishane değil evler, en mutlu an burada geçer,
Kimileri yer kafayı, her havada kavga eder.

Ne olurdu hanelere, bülbül gelip, gül açsaydı,
Komşuluğun güzel tadı kalpten kalbe taşsaydı,
Sopalarla dürte dürte, insan zorla adam olmaz,
Altın düşer çamurlanır, ama asla rengi solmaz.

Her mahluku al evine, birkaç ayda evcilleşir,
Bir eşeği giydir kuşat, eşek bile güzelleşir,
Komşuluklar bizler için, akıl vermiş Yüce Mevla,
Adam cahil cühelaysa, orada biter bütün dava.

Yazsam çizsem komşuluğu, mürekkepler deniz olur.
İyi komşu dostlarladır, kötü komşu uzak durur.
Ömer'in gönlü zengin, dostlarını arar bulur,
Her komşuya yardım etmek, insanlığın onurudur.

DUYURU

Günümüzde haberleşmeler gelişen teknoloji yardımı ile anında sesli ve görüntülü olarak gerçekleşmektedir. Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği olarak bizde üyelerimize bazı haberleri zamanında ve seri olarak, cep telefonları üzerinden kısa mesajla iletmemiz gerektiğine inanıyoruz. Bu haberleşmeyi gerçekleştirmemiz için üyelerimizin cep telefon numaralarını bilmemiz (bildiklerimiz dışında) gerekiyor. Bize cep telefon numaralarınızı, derneğin mail adresine, telefonuna veya yönetim kurulu üyelerine (v.b. yolları ile) iletmenizi bekliyoruz.

ANKARA AĞIN KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

Sokak Çocukları

Aytekin AYDIN

Ankara soğuk kışlarından birini yaşıyordu. Buz gibi soğuk insanın içine işliyordu. Mesaiden çıkan insanlar hızla ve telaşlı adımlarla evlerine gitmeye çalışıyorlardı. Dalgın adımlarla parkın içinden giderken, birden önüme dikilen 10-12 yaşlarındaki küçük bir erkek çocuğunun sesiyle dalgınlığından sıyrıldı.

Karşısında soğuk havaya rağmen yırtık bir ceket ve altı patlamış yırtık ayakkabılarıyla kendine seslenen çocuğa dikkatle baktı. Çocuk:

-Amca bir ekmek parası versene, karnım çok aç; dedi. Eliyle cebinden çocuğa vermek üzere parasını çıkarırken bir yandan da karşısındaki bu küçük insanı dikkatlice incelemeye başladı.

Kıvır kıvır kirli saçları, geniş bir alnı vardı. Burnu, yanakları ve kulakları soğuktan morarmıştı. Her şeye inat bembeyaz dişleri vardı. Çok kirli olan ve kendisine çok büyük gelen yırtık kazağı ceketinin altından görünüyordu. Kazağının aksine dar bir ceket giymişti. Yan cepleri ve omuz başları yırtılmış, içinin astarı dışarı fırlamıştı. Dikkatlice bakınca düşmesin diye iple bağladığı pantolonunun hemen üstünden göbeğinin açıkta olduğunu dehşetle gördü. Kendisi giydiği kat kat elbiselerinin altında bile üşürken, ufacık bir çocuğun bu soğuk havada bu kıyafetle dışarıda olması canını çok sıkmıştı. Onunla yaklaşık aynı yaşta olan oğlunu düşündü. Onu ne kadar çok sevdiğini ve üzerine titrediğini anımsadı.

Sonra karşısındaki çocuğa acı ve hüzünle bir daha baktı. Kim bilir o da dünyaya geldiğinde annesi ve babası ne kadar sevinmişlerdi? Anne ve babasının çocuklarından beklentilerini, hayallerini düşündü. Ama hayat ve yaşam bazıları için zor ve acımasızdı. Hayatın çarkı; dişlilerinin arasına aldığı insanları çocuk, kadın, erkek demeden ufalıyor ve param parça ediyordu. Umutlar, hayaller, gelecekler parçalanıyor; un ufak oluyordu.

Artık üşümüyordu. Soğuk soğuk terliyor, içini ateşler basıyordu. Bu küçük çocuk da bu toplumun bir parçasıydı. Onun bu yaşta her türlü tehlikeye karşı savunmasız ve korumasız sokaklara düşmesinin sebebi kimdi? Tek suçlu ailesi miydi? Toplumun hiç mi suçu yoktu?

Hayır hayır, herkes suçluydu! Anayasanın değişmez maddeleri arasında olmasına rağmen her insana insanca yaşama hakkı verilmemişti. Nitelikli eğitim hakkı verilmemiş, sevgiden ilgiden yoksun bir şekilde yüzlerce binlerce çocuk sokaklara salınmıştı. O sokak çocuklarına sahip çıkmayan toplumun tüm birimleri, dernekleri, partileri yani herkes en az çocukların ailesi kadar sorumlu ve suçluydular.

Siz, biz hepimiz suçluyuz. Utançtan önünüze düşmüş kafalarınızı kaldırın. Görmeyen gözlerinizle görün ve bu çocuklara sahip çıkın. Çünkü onlar bizim çocuklarımız.

Parayı vermek için elini uzatınca biran göz göze geldiler. Simsiyah ve kocaman gözlerinde sanki onu suçlayan ve sorgulayan bir bakış gördü. Çocuk parayı almış ve hızla koşarak karanlıkta gözden kaybolmuştu bile. Gözleri dolmuştu.

Utandı, ezildi, küçüldü. Çünkü o da suçluydu!

Kar da yağmaya başlamıştı. Yalnız lapa lapa değil, döne döne vura vura yağıyordu.

Ankara sisler ve karlar altında bir akşama daha giriyordu, her zaman olduğu gibi. Umarsız ve aldırmaz...

Ağın'ın Avcıları

Mehmet BEYDEMİR

Sene 1952. Mevsim ilkbahar. Biliyorsunuz bu mevsimde yaz evcikleri yapılır. O sene de Ali Uşak tepesinde yaz ecikleri yapmıştık. Aynı tepede Terzi Muhlis Abi, bizim Vahdettin, Andirili Şevki Dayı ve birkaç arkadaş daha vardı.

Bir gün aklıma bir muziplik geldi, Muhlis Abinin yanına gittim, Şevki Dayıya yapacağım muzipliği kısaca izah ettim. Terzi kırpıntılarından üç tane keklik büyüklüğünde yumak yaptım. Bu yumakları, aralıklı olarak birbirine bağladım. 50 metre kadar bir kırnap tedarik ettik. Aynı gün, akşam evciğinde Şevki Dayı evcikten kalktıktan sonra Vahdetinle beraber onun evciğine geldik. Bizim sunni keklikleri 'kol' diye tabir ettiğimiz çalının görülmeyecek şekilde bir yerine yerleştirdim. Kırnapı, atım yerine yukarı sererek, çağılın önünden geçirip yan taraftaki bir kayanın altına bıraktım. Malum; bu sabah evciğinde, Şevki Dayıya gelen ilk keklikler olacaktı.

Arkadaşlarla akşamdan anlaşarak, aşağıdan yukarı toplanıp şafaktan evvel Şevki Dayıyı da alıp tepenin yolunu tuttuk. Planıma zemin hazırlamak için, tepenin eteğine yeni gelmiştik ki ben sözü keklikten açtım. Akşam evcikten gelirken tepeden üç tane kekliğin uçtuğunu, bu kekliklerin Böğürtlen Deresi istikametine doğru uçtuklarını söyleyince Şevki Dayıyı bir telaş aldı. O'nun tatlı şivesi ile, "Valla diirim onlar benim evciğe gelirler. Hem de erken çıkarlar" deyip bir sıkı yürüyüşe başladı. Keşke söylemese idim, Ben de başladım arkasından koşmaya, çünkü oraya aynı anda benim de gitmek gerekli idi. Ne ise. Nefes nefese evciğe geldik. O evciğine, ben de kayanın arkasına oturdum. Ortalık biraz ışıklanmaya başlayınca birkaç kere keklik gibi öttükten sonra başladım yavaş yavaş yumaklarımı çekmeye. Bu arada, bizim avcı da yumakları görüyor fakat ne olduğunu bir türlü anlayamadığından tüfek atamıyor. Nihayet yumaklar atım yerini bitirip bana gözüktüler. Artık yumakları çekmeyip yerinde oynatmayı uygun buldum. Şevki Dayı tüfeği mazgaldan çekip çağılın üstüne sürmüş, aman keklikleri kaçırmayayım endişesi ile de güzel bir nişan almıştı. Benim gözüm ise yumaklarda. Derken bir şimşek çaktı, arkasından kulakları yırtan tüfeğinin sesi çıktı, ben de derin bir nefes aldım.

Bizim avcı büyük bir sevinçle evcikten fırladı, avının başına gelip yumaklardan birini keklik diye eline alınca, diğer yumakların da beraber kalktığını görüp ne olduğunu kestiremeyip korku ile tekrar yere fırlattığı gibi evcikte bıraktığı tüfeğine koştu. Tüfeğini alıp gene avının başına gelince durumu anladı. Yapacak başka işim kalmadığından oradan uzaklaşıyordum ki, karşı tepede evciğe giden kardeşi Salim'in sesini duyunca dinlemeye koyuldum. Konuşma aynen şöyleydi.

- Ula Şevki! Şevki! Gene sabah sabah patlattın, kaç tane vurdun bari.

Sirke gibi köpürmüş olan Şevki Dayı hırsla cevap verdi.

- Ula bi de sen çıkma garşıma!..

- Ne oldu? Hayır ola!..

- Ne olacak, o Kırmitiğin oğlu bana öyle bir oyun aynadı ki, yumaklara tüfek attım.

Salim gülerek uzaklaştı. Ben de gidip evciğime oturdum. Güneş doğunca evcikten kalktım, diğer arkadaşlar gibi Şevki Dayının evciğine geldim. Bizimkiler Şevki Dayıyı ortaya almışlardı. Beni görünce üzerime yürümek istedi, Muhlis Abi bırakmadı. Biraz sakinleştikten sonra başladı yalvarmaya.

- Ula bana bu oyunu oynadınız bari kimseye söylemeyin, deyince, Muhlis abi elinde tuttuğu yumakları göstererek:

- Eğer Koçan'a götürüp üzerine'de 52 model Şevki'nin keklikleri, diye yazmazsam diyerek yumakları aldı gitti.

Hakikaten 52 model Şevki'nin keklikleri kahvenin direğinde uzun müddet asılı kaldı. Şevki Dayı da bir zaman Koçan'a inmekten mahrum kaldı.

Ağınlılara kucak dolusu selamlar, sevgiler.

Bilinmeyen Bir Yolculuğun Yolcusu

Kübra GÜLİTER

Uzun zamandır hazırlandığım bir yarıştayım, koşuyorum dörtnala ve başarıyorum. Başarmayı yaşıyorum canımın cananında. Işıklar görüyorum, gözlerimi kamaştıran pırıltılar. Yüreğimi kabartan bir alkış sesi duyuyorum uzaklardan, bir çan sesi çınlıyor şimdide. Hükmediyor sanki cansız bedenime. Dayanılmaz bir acı hissediyorum, parçalarımın bir bir koptuğuna şahit oluyorum yaşlı gözlerle.

Desteksiz bir dal misali düşüyorum çatlak toprağa. Yer çekimine yeniliyorum istemeye istemeye. Soğuk bir rüzgâr esiyor Toroslar boyunca. Buz parçasına dönüşmüş ellerim sahibini arıyor, derin mevzularda.

Ufak bir karınca oluyorum delirmişçesine esen o fırtınada. Küçük bir varlığa dönüşüyorum, zararsız ve aciz. Kocamanlıklar içinde ufacık bir noktayım artık, önemsiz bir köşede.

Durulacak bu denizde elbet bir gün diyorum kendi kendime. Kanun mudur ki, toprak hep acizleri yutacak?

Diriliyorum işte ben de o koca kâinatta. Varlığımdan haberdarım artık bin bir inatla. Bir kurban daha geçiyor gözlerimin önünden. Uzun bir yolculuk mevzusu daha çıktı diyorum bizim serçe şaire.

Sonu olmayan erken bir kıyamet yaşıyorum adeta. Cehennem ateşinde kavruluyor ellerim. İçime işlemiş alevleri sökemiyorum damarlarımdan. Yanıyorum, yanıyoruz Düşüyorum karanlık bir boşluğa. Alev topunda kayboluyorum. Bir damlaya hasret gömülüyorum derinliklere. Bir okyanus görüyorum çok uzaklarda. Bir damlası için satıyorum şu koca kâinatı da yine de dinmiyor susuzluğum.

Soğuk bir gezegene konuyorum. Kanatlarım kırık ve yorgun. Uzun yolculuğun izleri hâlâ dizlerimde. Düşlerim diyorum, hayallerim onlarda, kanatlarım gibi kırık ve dermansız. Buz gibi bir soğuk işliyor bedenimin derinliklerine. Uyuşuyor düşüncelerim. Teslim oluyor her bir nakışım. Bir kanadım daha kopuyor benden. Bedenim ruhuma yabancılaşıyor galiba. Soğuk bir heykele dönüyorum uzun zamandır

Hırsızlığın Çeşitleri

Feyzullah ARSLAN

VAYBABAMCILIK:

Hırsız, kalabalık içinde gözüne kestirdiği kişiye çarpar. Sarılıp özür dilerken, çarptığı kişinin iç cebinden cüzdanını çeker. Bu hırsızlık türü, genellikle insanların çok yoğun olduğu yerlerde yapılır. Hırsız, dış görünüşü itibariyle parası olduğunu düşündüğü kurbanını tespit ettikten sonra ona yaklaşır ve bilerek bu kişiye çarpar. Sonra özür dilemek için kurbana sarılırken el çabukluğu ile de genelde kurbanın iç cebinde veya gömlek cebinde bulunan cüzdanını çalar. Kurban bunu fark edene kadar hırsız ortalıktan kaybolur. **Bu tür hırsızlıklara maruz kalmamak için, özellikle kalabalık yerlerde dolaşırken size çarpan kişiler olursa onların size sarılmasına veya fazlaca yaklaşmalarına engel olunuz. Cüzdanınızı ceketinizin iç cebinde taşıyorsanız, cebin düğmeli veya fermuarlı olmasına özen gösteriniz.**

MUSLUKÇULUK:

Abdest almak için askıya asılan ceket ve pardösülerin ceplerinden para çalınması ya da ceketin başka bir ceketle değiştirilmesidir. Genellikle cami avlularında görülen bu tür hırsızlıklarda, mağdur abdest alma sırasında kollarını yıkamak amacıyla ceketini çıkardığında, arkasından yaklaşılarak mağdura çarpmak neticesi düşen ceketiyle başka bir ceketin değiştirilmesi şeklinde gerçekleştirilir. Mağdurun astığı ceketinin ceplerinden cüzdanı veya paralarının çalınması da muslukçuluk türü bir hırsızlıktır. **Bu türde bir hırsızlığa maruz kalmamanız için umuma açık yerlerde, içerisinden cüzdan, para ve değerli eşyalarınızı almadan kıyafetlerinizi asmayınız ve yanınıza yaklaşan kişilere karşı temkinli davranınız.**

"Meyvesini yediğin ağacın dalını kesme"

SÖĞÜŞÇÜLÜK

Kadın veya erkek bulmak vaadiyle belirli yerlere götürülen kişilerin soyulmasıdır. Söğüşçülük türünde yapılan hırsızlıklarda, öncelikle kurbanla görüşülerek beraber vakit geçirmek veya ilişkiye girmek amacıyla ayarlanan kadın veya erkekle buluşmak üzere birlikte yola çıkılır. Genelde kurban, daha önceden belirlenmiş ıssız bir yere götürüldükten sonra orada bekleyen suç ortağı veya ortaklarıyla birlikte neyi var neyi yoksa alınır. Şahıs, ayarlanan bayanla cinsel ilişki halinde iken üçüncü bir şahıs gelir ve şahsın mevcut durumunu etrafa yaymakla tehdit eder, daha sonra şahsın cebindeki tüm paraları alır. **Bu tür hırsızlığa maruz kalmamak için, kadın veya erkek bulmak amacıyla size yaklaşan kişilere güvenmeyiniz, onlarla birlikte buluşma noktalarına tek başınıza gitmeyiniz. Daha doğrusu bu yollara hiç niyetlenmeyiniz.**

FALCILIK:

Çeşitli bahanelerle evinize gelen kadınların, falınıza bakmak istemesiyle başlar. Daha iyi bakmak için mücevherlerinizi kullanmak isterler ve özellikle altın çalarlar. Halk tabiriyle bohçacı diye adlandırılan kadınlar, bir şeyler satmak amacıyla kapınızı çalarlar. Bir müddet sohbet ettikten sonra da falınıza bakmak isterler. Ya sizin içeriye gittiğiniz bir an evinize girerek bir şeyler çalarlar ya da daha iyi fal bakmak için getirdiğiniz altın yüzük, kolye gibi değerli eşyalarınızı sizin yine dikkatinizin dağıldığı veya kısa bir süre de olsa oradan ayrıldığınız bir anda çalarak ortadan kayboluverirler. **Bu tür bir hırsızlığa maruz kalmamanız için, kapınıza gelen bohçacı, satıcı dilenci gibi şahısları kesinlikle evinize almayınız veya bu tür şahıslara güvenip hiçbir şekilde muhatap olmayınız.**

YANKESİCİLİK:

Otobüs, otogar, pazar yeri gibi kalabalıkta, ceplerinizden veya çantanızdan para çalınmasıdır. Yankesicilik, en çok görülen hırsızlık türlerinden birisidir. Yankesici hırsızlar çok kalabalık ortamları tercih ederler. Yine dış görünüşü itibariyle para olması muhtemel kurbanların özellikle düşünceli ve meşgul olanlarını tercih ederler. Örneğin; pazarda kalabalık bir tezgâhın önünde alacağınız bir kıyafeti seçerken, kalabalık bir otobüs durağında bineceğiniz otobüs geldiğindeki o karışıklıkta veya otogarda eliniz kolunuz dolu bir halde bineceğiniz otobüse yetişmeye çalışırken bu tür bir hırsızlığa maruz kalabilirsiniz. Yankesiciler, cebinizden veyahut çantanızdan çok hızlı bir hareketle aldıkları paranızla birlikte ortalıktan hemen kayboluverirler. **Yankesicilik türü hırsızlıklara maruz kalmamak için, kalabalık ortamlara girdiğinizde dikkatli olunuz. Tezgâh önlerinde veya otobüslere binerken çantanızı muhakkak bir elinizle kontrol altında tutunuz.**

KESKİNCİLİK:

Kalabalık yerlerde ceplerin jiletle kesilip cüzdan ve para alınmasıdır. Bu tür hırsızlıklar genellikle toplu taşıma araçlarında, araç içinin çok kalabalık olduğu durumlarda görülür. Keskinci hırsızlar, cebinize koyduğunuz cüzdan yahut paranızı, size hissettirmeden cebinizin bir kısmını jiletle kesmek suretiyle alır ve aldıktan hemen sonraki durakta inerler. Keskinciler bu konuda uzmandırlar, yeter ki sizi gözüne kestirmeye görsünler. **Keskincilik türü hırsızlığa maruz kalmamak için, toplu taşıma araçlarında ve kalabalık yerlerde iken, para veya cüzdanınızın olduğu ceplerinizi sürekli kontrol altında tutunuz ve yanınıza gereğinden fazla yaklaşan şahıslara karşı temkinli davranınız.**

DIZDIZCILIK:

Sahte kâğıt paralarla yapılan, bir nevi kalpazanlık olan dolandırıcılıktır. Basit makineler ile veya günümüzün teknik imkânlarıyla fazla özenilmeden kâğıtlara basılan sahte paraların kullanılmasıdır.

DÜZELTME

Sayın Fatma-Soner Bilgin Kızı
Lütfiye Bilgin'in Vefat Tarihi Sehven
17 Mayıs 2010 olarak yazılmıştır.
Doğru tarih
17 Haziran 2011
olacaktır.
Özür Dileriz.

Deyirim ki Hasan Efendi:

Ağın Müderris Efendi Mahallesi'nde tek başına yaşayan Nazlı Bibi, geceleri yalnız kalmaktan korktuğu için, Hasan Öğünç her gün annesini Nazlı Bibi'ye götürürmüş. Annesiyle, Nazlı Bibi birlikte kalırlarmış. Bir gün Hasan Öğünç kahveye gitmiş ve eve çok geç döndüğünden, annesini Nazlı Bibi'ye ancak yatsı namazından sonra götürebilmiş.

İyice uykusu gelen Nazlı Bibi, eve geç gelen Hasan Öğünç'e öyle bir sinirlenmiş ki, kapıdan girer girmez ona:

- Deyirim ki Hasan Efendi, gari olsan herhal olospi olurdun, demiş.

Veresiye Sevgi Olmaz:

Harput'ta yaşamış Yusuf adında bir divanenin birçok hakimhane sözleriyle şakaları anlatılır. Mesela bir gün Harput kadısı gezerken Divane Yusuf'la karşılaşır ve ona şöyle bir soru sorar.

- Sen en çok kimi seversin Yusuf?

- Benim karnımı kim doyurursa onu severim.

- Eğer ben karnını doyurursam beni sevecek misin?

Yusuf'un bu soruya verdiği cevap adeta kişiliğinin ifadesi gibidir:

- Veresiye sevgi olmaz kadı efendi.

Yer Değiştirme:

Baskillinin biri hayatında ilk kez trene biner ve boş bir kompartımana oturur. Tren hareket eder. Tren giderken sallandığı için, Baskillinin oturduğu yerdeki bir çivi sürekli Baskillinin kafasına batar ve kanatır. Biraz sonra kondüktör bilet kontrolüne gelir. Baskilli'ye bakar ki her tarafı kan içerisinde. Kondüktör Baskilli'ye sorar:

- Senin her tarafın neden kan içerisinde? Baskilli cevap verir:

- Bo çivi kafama deği.

- Eee, o zaman yerini değiştir.

- Kimse yuk ki yer değiştirek.

Gızisin Gızisin:

Baskillinin biri bir yerde oturmuş hayal kurmaktadır.

- Allahım bana evler, arabalar, tarlalar ver, demiş.

Bu esnada bir fırtına çıkmış ve Baskilliyi oturduğu yerden ileriye doğru fırlatmış. Bunun üzerine Baskilli başını yukarı kaldırarak:

- Gızisin gızisin, niye niye itelisin, diyor.

Es Yiğidin Bağrına:

Güzün hava henüz tam soğumamış. Elazığlı iki kafadar kız kaçıracaklar. Yola düşer, kızın bulunduğu yerde hazır bekleyen kızı alır dönerler. Yolda, hafif giyinmiş olan kız üşüdüğünü söyleyince, kafadarlardan yardımcı olan, ceketini çıkarıp kıza verir. Kız memnundur:

- Abe hava savuh, sen de üşürsün.

- Ben üşümem bacım, sen geyin. Hem ben sizin abezim,

diyerek hem büyüklüğünü hem de erkekliğini gösterir ve rüzgâra karşı 'Es yiğidin bağrına es...' diye bir türkü tutturur. Bu arada hava soğumaya devam eder ve önce rüzgâr, sonra fırtına derken hava tam ayaza çeker. Erkekliğe, af edersiniz b.. sürmeyen Gakkoş, yiğitliği unutup kendisi ile uğraştığına inandığı rüzgâra, bu kez:

- Seni görem, garip bi Gakkoşnan bir olaydın ha, der.

DOĞUMLAR

MAHALLE/KÖYÜ	ÇOCUĞUN ADI SOYADI	BABA ADI	DOĞUM YERİ	DOĞ. TARİHİ
Hacıyusuf Mah.	Selin YAZICI	Çağlar	Pavlodar / Kazakistan	31.05.2011
Saraycık Köyü	Berak İKİNCİ	Mustafa	Adapazarı	16.06.2011
Yenipayam Köyü	Enes YETKİN	Serdar	Konak	17.06.2011
Öğrendik Köyü	Erol Kerem DEMİREL	Tolga	Yenimahalle	19.06.2011
Pul Köyü	Zehra ÖZER	Selim	Buca	20.06.2011
Samançay Köyü	Beyza KÖKSAL	Berkan	Yenimahalle	20.06.2011
Saraycık Köyü	İnci SATILMIŞ	Ali Yüksel	Selçuklu	20.06.2011
Saraycık Köyü	Esma Meriç AKTAŞ	Vahap	Şehitkamil	22.06.2011
Başpınar Mah.	Taha SAİN	Reha	Altındağ	24.06.2011
Altınayva Köyü	Sümeyye ÖZER	Nadi	Sultangazi	26.06.2011
Saraycık Köyü	Berat Ensar MURAT	Abdullah Şerif	Elazığ	27.06.2011
Şenpınar Mah.	Muhammet Emin ERBEN	Ahmet Emin	Elazığ	01.07.2011
Öğrendik Köyü	Zeliha Belemir AVCİ	Cengiz	Elazığ	01.07.2011
Samançay Köyü	Emir Ali ÖZER	Yavuz	Buca	04.07.2011
Uzungil Mah.	Elif Buğlem SARIGÜL	Gökhan	Avcılar	06.07.2011
Yedibağ Köyü	Nazlı KÖKSAL	İhsan	Elazığ	07.07.2011
Yenipayam Köyü	Hüseyin Çağrı KÖKSAL	İrfan	Çankaya	09.07.2011
Aşağıyabanlı Köyü	Yağmur UZUNOĞLU	Engin	Bağcılar	10.07.2011
Şenpınar Mah.	Engin Onur YILDIZ	Uğur	Odunpazarı	12.07.2011
Kaşpınar Köyü	Eymen GEDİKOĞLU	Mustafa	Malatya	13.07.2011
Dibekli Köyü	Mehmet METİN	Hakan	Gaziosmanpaşa	13.07.2011
Uzungil Mah.	Ömer Faruk KOÇER	Fatih Mehmet	Elazığ	14.07.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Hayrunisa AKTAŞ	Hüseyin	Elazığ	21.07.2011
Modanlı Köyü	Mervenur BUDAK	Fazlı	Küçükçekmece	23.07.2011
Bahadırlar Köyü	Eray Selami ERTÜRK	Serdar	Sincan	24.07.2011
Modanlı Köyü	Nurettin Mert YILMAZ	Mustafa	Malatya	25.07.2011
Samançay Köyü	Yusuf YÜCEL	Hamdi Fırat	Pendik	29.07.2011
Samançay Köyü	Havva Derin YÜCEL	Mehmet	Konak	03.08.2011
Şenpınar Mah.	Eren ERBEN	Atilla	Elazığ	04.08.2011
Öğrendik Köyü	Sefa SUCU	İlhan	Çankaya	04.08.2011
Modanlı Köyü	Halit Eren YILMAZ	Yunus	Konak	09.08.2011
Modanlı Köyü	Emirhan YILMAZ	Yunus	Konak	09.08.2011
Samançay Köyü	Zeynep İnci TÜRKER	Mehmet	Kırklareli	10.08.2011
Bademli Köyü	Ayşegül EKE	Hüsamettin	Yenimahalle	11.08.2011
Demirçarık Köyü	Reyyan METİN	Mehmet	Fatih	13.08.2011
Şenpınar Mah.	Azra Betül ERTAŞ	Mehmet Zeki	Kadıköy	16.08.2011
Tatarağası Mah.	Ada Tuğba KÜÇÜK	Ömer Faruk	Buca	16.08.2011
Dibekli Köyü	Naz KILIÇ	Kadıköy	Alırıza	20.08.2011

Dünyaya yeni gelen yavrularımıza yaşam boyu sağlıklar dileriz.

EVLENENLER

MAHALLE/KÖYÜ	ADI SOYADI	EVLENENİN ADI SOYADI	EVLENME YERİ	EVL. TARİHİ
Demirçarık Köyü	Kaan SELÇUK	Havva PALA	Şişli	11.06.2011

Tatarağası Mah.	Gültekin KARADAĞ	Gülnur SERTTAŞ	Kemaliye	15.06.2011
Akpınar Mah.	Özhan ÖZER	Tuğba ÇİFTÇİ	Kırıkkale	17.06.2011
Yenipayam Köyü	Gülşah ÖZÇELİK	Bayram Murat VANLI	Yeşilyurt /Malatya	18.06.2011
Akpınar Mah.	Senem Hatice POLAT	Yusuf KORKMAZ	Yeşilyurt / Malatya	19.06.2011
Balkayası Köyü	Ender ERTÜRK	Elif Merve ÖZYURT	Bakırköy	19.06.2011
Uzungil Mah.	Ferhat KOÇER	Ülkü SERÇEK	Ağın	20.06.2011
Şenpınar Mah.	Mahmut MURAT	Ayça ŞAHİN	Ağın	23.06.2011
Şenpınar Mah.	Safiye ERCAN	Onur YILDIRIM	Ahlat	24.06.2011
Samançay Köyü	Sergül AYDIN	İnanç Erden GÜNAY	Altındağ	24.06.2011
Bademli Köyü	Seray AYDIN	Mehmet ZORLU	Yenimahalle	25.06.2011
Dibekli Köyü	Nihal TURKUT	Gürhan GÜLER	Çiğli	25.06.2011
Şenpınar Mah.	Sinem ÖZBEN	Yasin İŞBİLİR	Bornova	25.06.2011
Tatarağası Mah.	Oğuzhan SARIOĞLU	Nezaket KARSLI	Bornova	27.06.2011
Pul Köyü	Yeliz ÖZER	Ömer Faruk YÜNTEM	Nilüfer	27.06.2011
Akpınar Mah.	Duygu BALTACI	Güven YILDIZ	Battalgazi	28.06.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Emre AYDOĞMUŞ	Güldem YAVUZ	Sarıyer	02.07.2011
Kuzgeçe Mah.	Pelin ERBAKAN	Ömer Faik BORAN	Çankaya	02.07.211
Beyelması Köyü	Tolunay CUMURCU	Okan BAŞ	Çankaya	02.07.2011
Beyelması Köyü	Fatih CUMURCU	Gonca ÖZHAN	Malatya	03.07.2011
Beyelması Köyü	Yeşim YILDIRIM	Sadettin BURSA	Şişli	03.07.2011
Demirçarık Köyü	Çağatay ÖZTÜRK	Selin DEMİRCİ	Beylikdüzü	03.07.2011
Aşağıyabanlı Köyü	Mehmet MURAT	Selma ABACI	Balçova	04.07.2011
Bahadırlar Köyü	Yunus Emre POLAT	Öznur AĞGEDİK	Ağın	05.07.2011
Beyelması Köyü	Selma ÖZDEMİR	Dursun ÇETİNKAYA	Arapkir	06.07.2011
Aşağıyabanlı Köyü	Ebru GENÇ	Semih KAYNARCALIOĞLU	Kütahya	06.07.2011
Balkayası Köyü	Hasan ERGÜL	Mehtap ŞAHİN	Ağın	08.07.2011
Öğrendik Köyü	Bilge KARADAYI	Recep Fazıl KIRCA	Suşehri	08.07.2011
Dibekli Köyü	Burcu TURKUT	Muzaffer SÜSLÜ	Esenler	08.07.2011
Şenpınar Mah.	Nezih USLU	Sümeyra ÇOLAK	Beypazarı	09.07.2011
Şenpınar Mah.	Eda Ayşe KARAOĞLU	Serhat BABÜR	K. Çekmece	09.07.2011
Tatarağası Mah.	Mehmet ERCAN	Hatice AKBAŞ	Elazığ	09.07.2011
Kuzgeçe Mah.	Süreyya Ayberk UYANIK	Mustafa KÖKEN	Karşıyaka	10.07.2011
Beyelması Köyü	Zeynep ATALAY	Kemal Arman DOMANİÇ	Çankaya	10.07.2011
Başpınar Mah.	İbrahim ERTUĞRUL	Esma BARANDIR	Konak	10.07.2011
Şenpınar Mah.	Yeliz YALÇIN	Cihan SEVİM	Malatya	11.07.2011
Altınayva Köyü	Mustafa AKTAŞ	Zeynep BÖLÜKBAŞI	Arapgir	12.07.2011
Öğrendik Köyü	Duygu AVLAR	Ali ZITOUNI	Muratpaşa	12.07.2011
Kuzgeçe Mah.	Aykut ŞENSES	Habibe ÇAKMAK	Malatya	14.07.2011
Uzungil Mah.	Serkan SAVAR	Sevim AKTAN	Bornova	15.07.2011
Dibekli Köyü	Sema KILIÇ	Selçuk YUMUK	K. Çekmece	16.07.2011
Uzungil Mah.	Murat SARIGÜL	Burcu YILDIRIM	Ağın	18.07.2011
Bademli Köyü	Zehra ÖZDEM	Hüseyin MADEN	Zeytinburnu	22.07.2011
Kuzgeçe Mah.	Ayşen İSPANAKCI	Harun GÜNAY	Bergama	23.07.2011
Beyelması Köyü	Tuba ÜZEL	Ahmet Emrah TÜRKER	Bayraklı	23.07.2011
Samançay Köyü	Volkan TÜRKER	Zeynep ÖMÜR	Keçiören	24.07.2011
Yedibağ Köyü	Bircan KARAKAŞ	Hediye ÖZKAYMAZ	Kemaliye	25.07.2011
Altınayva Köyü	Pervin BOZKURT	Engin ESİN	Esenler	26.07.2011
Saraycık Köyü	Mehmet Fatih DİNKCİ	Yasemin YILMAZ	Ağın	27.07.2011

Beyelması Köyü	Cengiz AKBAŞ	Aysun KARAGÖZ	Malatya	27.07.2011
Samançay Köyü	Arda DİNÇER	Dilek KALAY	Malatya	27.07.2011
Bademli Köyü	Aysun Şennur ÖZDEN	Özgür FİDAN	Arguvan	29.07.2011
Samançay Köyü	Ayşegül AYDIN	Aydın KARATAŞ	Karabağlar	31.07.2011
Şenpınar Mah.	Hatice Şeyda YALÇIN	Fatih Mehmet BAYRAM	Elazığ	01.08.2011
Uzungil Mah.	Kemal KOÇER	Dilek ALTAY	Nevşehir	01.08.2011
Saraycık Köyü	Kübra GÖZTOK	Tuncay KOÇAL	Vakfıkebir	02.08.2011
Öğrendik Köyü	Onur GÜLTEKİN	Burcu ÖZGÜLER	Ağın	04.08.2011
Uzungil Mah.	Ayşe İpek BİLGİN	Abdullah ÇIRAK	Fethiye	10.08.2011
Modanlı Köyü	Mustafa KARAGÖZ	Betül DEMİRPOLAT	Elazığ	17.08.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Emine GÖLDAĞ	Murat KÖMÜRCÜ	Karşıyaka	19.08.2011

Çiftleri kutlar, yaşam boyu mutluluklar dileriz.

VEFAT EDENLER

MAHALLE/KÖYÜ	ADI SOYADI	DOĞUM TARİHİ	ÖLÜM YERİ	ÖLÜM TARİHİ
Bademli Köyü	Ali EKER	10.11.1940	Uznach / İsviçre	27.05.2011
Beyelması Köyü	Şinasi ÜNAL	25.01.1948	Elazığ	14.06.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Mehmet Ali AĞGEDİK	03.03.1941	Elazığ	16.06.2011
Yenipayam Köyü	Mehmet Fahri ÖZDEMİR	01.07.1928	Elazığ	16.06.2011
Uzungil Mah.	Lutfiye BİLGİN	06.02.1967	Keçiören	16.06.2011
Hacıyusuf Mah.	A. Selahattin MÜLAZİMOĞLU	01.03.1927	Beykoz	21.06.2011
Dibekli Köyü	Muzaffer ÇELİK	26.09.1940	Ağın	25.06.2011
Modanlı Köyü	Süriye AKKAYA	01.09.1942	Esenler	26.06.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Hadice YANDIMATA	14.07.1912	Akdeniz	26.06.2011
Dibekli Köyü	Tunuş AKARSU	14.02.1927	Ağın	16.07.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Zeliha SERTTAŞ	22.07.1920	Ağın	18.07.2011
Pul Köyü	Cafer SEYHUN	01.07.1928	Edremit	21.07.2011
Modanlı Köyü	Hacer ÖZER	03.03.1938	Malatya	22.07.2011
Tatarağası Mah.	Büşra SARIGÜL	14.10.1984	Fatih	25.07.2011
Balcılar Mah.	Osman Ahmet ÖZDEM	01.02.1945	Mezitli	25.07.2011
Kuzgeçe Mah.	Naci KAPUSUZ	01.07.1937	Meram	25.07.2011
Şenpınar Mah.	Mürüvvet GÜLER	01.02.1921	Altındağ	27.07.2011
Şenpınar Mah.	Ümmügülsüm ÖLMEZ	05.09.1930	Mezitli	28.07.2011
Samançay Köyü	Zeki SERTTAŞ	20.04.1932	Ağın	28.07.2011
Dibekli Köyü	İsmihan ŞAHİN	16.04.1935	Gaziosmanpaşa	30.07.2011
Hacıyusuf Mah.	Selami YAŞAR	15.05.1941	Ağın	01.08.2011
Pul Köyü	Fatma SEYHUN	10.09.1936	Ağın	04.08.2011
Şenpınar Mah.	Fatma ÇELİK	23.02.1950	Elazığ	04.08.2011
Kuzgeçe Mah.	Abdurrahman Serdar SUCU	12.05.1969	Ağın	05.08.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Ezem TOKMAK	03.03.1936	Yüreğir	06.08.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Osman NERKİZ	22.12.1949	Arapkir	09.08.2011
Beyelması Köyü	Şenay ÇELİK	01.01.1959	Yenimahalle	09.08.2011
Demirçarık Köyü	Samiye TÜRKMEN	06.03.1963	Malatya	11.08.2011
Yedibağ Köyü	Abdullah Kadir AYDIN	15.03.1931	Keçiören	13.08.2011
Beyelması Köyü	Ahmet YILDIRIM	01.01.1938	Ağın	16.08.2011

Ölenlere Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

AĞIN 4. HALK ŞENLİĞİ COŞKUYLA GERÇEKLEŞTİRİLDİ...

Ağın Belediye Başkanlığının Malatya Ağınlılar Derneğinin katkılarıyla gerçekleştirdiği Halk Şenliğinin 4.sü 16 Temmuz 2011 tarihinde yoğun bir katılım ve coşkuyla gerçekleştirildi. Şehitler Meydanı ve Şehitler Anıtının açılışıyla başlayan etkinlik, çeşme açılışları ve diğer etkinliklerle devam etti. Belediye Otoparkında gerçekleşen etkinlikte Ağın Fasıl Gurubu ve Cengiz Yurtseven'in programı ilgiyle izlendi. Etkinlik çerçevesinde AĞIN'a yaptıkları katkı ve hizmetlerden dolayı Sn. Süheyla Sarıoğlu, Sn. Ayşe Sevtap Balcı, Sn. Mustafa Beydemir, Sn. Mehmet İpek, Sn. Adalet Koca, Sn. Gülçin Öztürk, Sn. Sevgi Karadağ, Sn. Semra Serttaş, Sn. Sıtkı İkinci, Sn. Esma Aktaş, Sn. Selim Öztürk, Sn. Emine Nurten Beşe ve Belediye Başkanı Mustafa Yentür'e teşekkür Plaketi verildi.